

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0384/2011

15.11.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Pervenche Berès

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*):
Olle Ludvigsson, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	23
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	30
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	33
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	37
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	41
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI	45
OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTYTUCYJNYCH	48
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA	53
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	58

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej (2011/2071(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 121, 126 i 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz protokół nr 12, a także odpowiednie postanowienia protokołów 15 i 16 dotyczące procedury nadmiernego deficytu,
 - uwzględniając Europejski kodeks praktyk statystycznych, ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej,
 - uwzględniając art. 152 i 153 ust. 5 TFUE,
 - uwzględniając art. 9 TFUE (horyzontalna klauzula społeczna),
 - uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie zacieśnienia koordynacji polityki gospodarczej (COM(2010)0250) i z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie wzmocnienia koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE COM(2010)0367,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając konkluzje posiedzenia Rady ECOFIN z dnia 15 lutego 2011 r. i 7 września 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 i 24 marca 2011 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Spraw Konstytucyjnych, a także Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0384/2011),
- A. mając na uwadze, że zwiększenie nierówności oraz mikrofinansowej nierównowagi i zróżnicowania od czasu wprowadzenia euro, a także funkcjonowanie systemu finansowego uwiaryściły, że Unia musi zająć się nierównościami makroekonomicznymi, stosując w razie potrzeby podejście symetryczne, które uwzględniałoby zarówno

nadmierne deficyty, jak i nadmierne nadwyżki bardziej skoordynować politykę gospodarczą i wprowadzić lepszy nadzór budżetowy;

- B. mając na uwadze, że poprawa ram zarządzania gospodarczego powinna opierać się na szeregu wzajemnie powiązanych i spójnych strategii politycznych na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zrównoważonych miejsc pracy, a w szczególności na unijnej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia (strategii UE 2020), z położeniem szczególnego nacisku na rozwój i wzmocnienie rynku wewnętrznego, wspieranie handlu międzynarodowego i konkurencyjności, skuteczne ramy zapobiegania nadmiernym deficytom budżetowym i korygowania ich (pakt stabilności i wzrostu), solidne ramy zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania, minimalne wymogi dotyczące krajowych ram budżetowych, skuteczniejszy system regulacji rynku finansowego i nadzoru nad nim, w tym nadzór makroostrożnościowy ze strony Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego;
- C. mając na uwadze, że doświadczenie zdobyte w pierwszym dziesięcioleciu funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz popełnione wówczas błędy wskazują na konieczność poprawy zarządzania gospodarczego w Unii, które powinno się opierać na głębszym przyswajaniu przez państwa wspólnie uzgodnionych zasad i strategii politycznych oraz na solidniejszych unijnych ramach nadzoru nad krajowymi politycznymi strategiami gospodarczymi;
- D. mając na uwadze, że doświadczenie pokazało, że nadmierne zadłużenie i deficyty w niektórych państwach członkowskich mogą wywoływać istotne negatywne skutki uboczne na inne państwa członkowskie oraz na strefę euro jako całość;
- E. mając na uwadze, że parlamenty krajowe są swobodnie wybierane przez obywateli i że w związku z tym są one przedstawicielami i gwarantami praw nabytych i przeniesionych przez obywateli; mając na uwadze, że ustanowienie europejskiego okresu oceny powinno w pełni respektować prerogatywy parlamentów krajowych;
- F. mając na uwadze, że jednym z fundamentów demokracji jest zgoda parlamentu na budżet publiczny;
- G. mając na uwadze, że parlamenty państw członkowskich Unii Europejskiej dzielą dziś swoje funkcje ustawodawcze z instytucjami UE i często sprawują jedynie ograniczoną kontrolę nad działaniami swoich rządów w ramach polityki europejskiej;
- H. mając na uwadze, że większość obywateli UE nie orientuje się wystarczająco w zmienionych i skomplikowanych procesach legislacyjnych mających miejsce w UE; mając na uwadze, że brak przejrzystości w procesach decyzyjnych i opiniotwórczych, zwłaszcza w Radzie Europejskiej i w posiedzeniach na szczeblu ministrów, ogranicza zaufanie obywateli do integracji europejskiej i do demokracji w UE, utrudniając aktywne i konstruktywne sprawowanie kontroli przez obywateli;
- I. mając na uwadze, że społeczne ruchy protestacyjne w różnych państwach członkowskich UE, wymierzone przeciwko oszczędnościom, są również wyrazem rosnącego niezadowolenia z jakości demokracji w ramach procesu integracji europejskiej; mając na uwadze, że demokratyczna wiarygodność europejskiej integracji niezmiernie ucierpiała

z powodu dotychczasowego sposobu rozwiązywania kryzysu w strefie euro;

- J. mając na uwadze, że skuteczność krajowej polityki gospodarczej oparta na wzmocnionej koordynacji jest uwarunkowana demokratyczną legitymacją udzieloną takiej polityce poprzez interwencję parlamentów i odpowiedzialnością za nią;
- K. mając na uwadze, że potrzebna jest wzmocniona interakcja między strategiami politycznymi w zakresie zatrudnienia oraz strategiami społecznymi i gospodarczymi w kontekście europejskiego okresu oceny, mając też na uwadze, że należy to uczynić dla dobra wszystkich pokoleń oraz w sposób sprzyjający demokratycznej odpowiedzialności, zaangażowaniu i legalności działań wszystkich zaangażowanych stron; mając na uwadze, że pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego jest w tym kontekście kluczowe;
- L. mając na uwadze, że w dniu 24 marca 2011 r. państwa członkowskie należące do paktu euro plus uzgodniły przyjęcie „zdecydowanych działań na szczeblu UE w celu stymulowania wzrostu poprzez wzmocnienie jednolitego rynku, zmniejszenie ogólnego obciążenia regulacyjnego i promowanie handlu z państwami trzecimi”;
- M. mając na uwadze, że europejski okres oceny jest procesem instytucjonalnym – realizowanym pod przywództwem instytucji UE – polegającym na zwiększeniu w państwach członkowskich koordynacji na rzecz wdrożenia unijnej strategii, zwłaszcza w wymiarze makroekonomicznym;
- N. mając na uwadze, że budżet jest uzgadniany wspólnie przez Parlament Europejski i Radę zgodnie z traktatami oraz że krajowe procedury budżetowe są określane w ramach porządku konstytucyjnego każdego z państw członkowskich; mając jednak na uwadze, że lepsza koordynacja budżetowa nie narusza zasady pomocniczości;
- O. mając na uwadze, że wielkiemu osiągnięciu, jakim jest wspólny rynek łączący europejskie gospodarki, musi towarzyszyć stworzenie systemu koordynacji budżetowej, aby można było czerpać korzyści z uzyskania znacznej synergii;
- P. mając na uwadze, że utworzenie na mocy traktatu lizbońskiego stałej prezydencji Rady Europejskiej zmieniło równowagę instytucjonalną Unii;
- Q. mając na uwadze, że wyłącznie międzyrządowy system koordynacji byłby niewystarczający wobec wymogów art. 121 TFUE, który stanowi, że państwa członkowskie uznają swoje polityki gospodarcze za przedmiot wspólnego zainteresowania, oraz że nie zapewniłby potrzebnego działania Unii w dziedzinach podlegających metodzie wspólnotowej;
- R. mając na uwadze, że ustanowienie europejskiego okresu oceny powinno doprowadzić do zwiększenia i dookreślenia zaangażowania Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych oraz do zmian w ich pracach;
- S. mając na uwadze, że w procedurze budżetowej Parlamentowi Europejskiemu przysługuje prawo współdecydowania;
- T. mając na uwadze, że europejska strategia zatrudnienia oraz wytyczne w zakresie

zatrudnienia w oparciu o art. 148 TFUE stanowią ramy polityczne dla działań, które mają zostać wdrożone w zakresie zatrudnienia i rynku pracy, aby osiągnąć cele strategii Europa 2020;

- U. mając na uwadze, że Parlament Europejski przyczynił się do opracowania zintegrowanych wytycznych w sprawie zatrudnienia na 2010 r. na zasadach podobnych do wspóldecyzji;
- V. mając na uwadze, że stopa bezrobocia w Europie jest wciąż zdecydowanie powyżej 9%, a szczególnie dużym wyzwaniem pozostaje bezrobocie wśród młodych osób; mając na uwadze, że strategie polityczne w zakresie zatrudnienia, rynku pracy i społeczne są w związku z tym kluczową częścią składową reform, jakie należy przeprowadzić zarówno pod nadzorem makroekonomicznym, jak i koordynacją tematyczną przewidzianą w strategii Europa 2020;
- W. mając na uwadze, że strategia Europa 2020 oraz nowa struktura zarządzania mająca swoje umocowanie w europejskim okresie oceny powinny pomóc UE w poradzeniu sobie z kryzysem i jego przyczynami; mając na uwadze, że wysoki poziom ochrony społecznej w UE zamortyzował najgorsze skutki kryzysu oraz mając na uwadze, że skutki kryzysu są dalekosiężne i prowadzą do znacznego ograniczenia działalności gospodarczej, istotnego wzrostu bezrobocia, ostrego spadku wydajności oraz poważnego osłabienia finansów publicznych;
- X. mając na uwadze, że europejski okres oceny ma dwa cele: zweryfikowanie stosowania dyscypliny budżetowej przez państwa członkowskie oraz jednoczesne nadzorowanie właściwej realizacji strategii „Europa 2020” poprzez zapewnienie środków finansowych niezbędnych do osiągnięcia tego celu,
- Y. mając na uwadze, że za przyczynę niepowodzenia strategii lizbońskiej można zasadniczo uznać brak jakiegokolwiek jasnej procedury dotyczącej działań następczych związanych z realizacją tej strategii przez wszystkie zainteresowane strony oraz mając na uwadze, że w związku z tym ważne jest, aby wyciągnąć właściwe wnioski, które zapewnią powodzenie strategii „Europa 2020”;
- Z. mając na uwadze, że z uwagi na doświadczenie zdobyte w dialogu, należy dać Parlamentowi Europejskiemu możliwość uczestnictwa w procesie zapewniania demokratycznej odpowiedzialności za politykę gospodarczą oraz w procesie nadzoru budżetowego;
- AA. mając na uwadze, że Rada dokonała istotnych zmian w zaleceniach dla poszczególnych krajów, zaproponowanych przez Komisję w ramach pierwszego roku europejskiego okresu oceny;
- AB. mając na uwadze, że należy ściśle przestrzegać autonomii partnerów społecznych w zakresie rokowań zbiorowych oraz autonomii systemów krajowych w zakresie ustalania płac;
- AC. mając na uwadze doświadczenie zdobyte na międzyparlamentarnych posiedzeniach organizowanych corocznie przez Komisję Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego;

Przedstawienie wyzwań

1. uważa, że obecna faza kryzysu wymaga zdecydowanych i ambitnych reakcji;
2. zauważa, że poza przyjęciem pakietu legislacyjnego w sprawie zarządzania gospodarczego na szczycie strefy euro w dniu 26 października 2011 r. przyjęto zestaw środków zmieniających ten pakiet; uważa, że jeżeli w przyszłości dokonywana będzie jakakolwiek zmiana Traktatu, powinno to odbywać się przy pełnym poszanowaniu procedury przewidzianej w art. 48 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zaś mandat konwentu powołanego w trybie tego artykułu powinien świadczyć, że UE musi działać na zasadach silnej legitymacji demokratycznej i solidarności;
3. uważa, że – aż do odwołania – europejski okres oceny stanowi ważne ramy wdrażania strategii unijnej oraz skutecznego zarządzania gospodarczego – zwłaszcza w przypadku państw członkowskich należących do strefy euro, które są powiązane wspólną odpowiedzialnością – a także że pojęcie to oznacza dla unijnych instytucji i państw członkowskich rozliczenie się z całorocznego procesu;
4. podkreśla, że sukces strategii „Europa 2020” zależy od zaangażowania całej UE oraz od wzięcia odpowiedzialności za tę strategię przez państwa członkowskie, parlamenty krajowe, władze lokalne i regionalne oraz partnerów społecznych; przypomina o znaczeniu silnej, konkurencyjnej i właściwie funkcjonującej społecznej gospodarki rynkowej i umów zbiorowych w ramach strategii „Europa 2020” oraz o propagowaniu prawdziwego europejskiego dialogu społecznego na temat polityki makroekonomicznej i związanych z nią środków;
5. powtarza, że państwa członkowskie powinny traktować swoją politykę gospodarczą i budżetową jako kwestię stanowiącą przedmiot wspólnego zainteresowania oraz że konieczne jest zatem wzmocnienie filaru gospodarczego unii gospodarczej i walutowej, w tym jego wymiaru budżetowego, poprzez zwiększenie koordynacji przy wprowadzaniu i wdrażaniu środków polityki budżetowej, a także skuteczną walkę z oszustwami podatkowymi, unikaniem opodatkowania oraz z przedłużaniem ważności istniejących szkodliwych środków;
6. jest zdania, że przy wprowadzaniu europejskiego okresu oceny i zacieśnianiu koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej należy pozostawić państwom członkowskim UE wystarczające możliwości działania i elastyczność w prowadzeniu skutecznej strategii budżetowej, gospodarczej i społecznej, zgodnej ze strategią UE 2020, ukierunkowanej na dystrybucję i rozwój oraz zapewniającej obywatelom Unii odpowiedni poziom usług publicznych i infrastruktury; wzywa Komisję do uwzględnienia w jej rocznej wizji wzrostu gospodarczego kroków poczynionych przez państwa członkowskie w kierunku urzeczywistnienia jednolitego rynku;
7. zauważa, że rozwój i wzmocnienie jednolitego rynku oraz wspieranie międzynarodowych kontaktów handlowych mają zasadnicze znaczenie dla pobudzania wzrostu gospodarczego, zwiększania konkurencyjności i wyeliminowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej, a także wzywa Komisję do uwzględnienia w jej rocznej wizji wzrostu gospodarczego kroków poczynionych przez państwa członkowskie w kierunku urzeczywistnienia jednolitego rynku;

8. podkreśla, że wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich oraz ogólne polityczne wytyczne gospodarcze są integralną częścią europejskiego okresu oceny i są tak samo ważne dla osiągnięcia inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa Radę i Komisję do zapewnienia spójności wszystkich zaleceń politycznych ze zintegrowanymi wytycznymi;
9. wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości oraz z powodu wzajemnego nakładania się różnych instrumentów i pozycji budżetowych, które mają umożliwić zaplanowanie w budżecie UE realizacji celów strategii „Europa 2020”; przypomina, że europejski okres oceny stwarza dobrą sposobność do wypracowania większej synergii pomiędzy budżetami UE i państw członkowskich;
10. zwraca uwagę, że strategia Europa 2020 musi mieć bardziej wyraźny terytorialny wymiar; w związku z tym jest zdania, że uwzględniając specyfikę oraz różny poziom rozwoju regionów europejskich, bezpośrednie zaangażowanie regionalnych i lokalnych władz oraz partnerów w planowanie i realizację odpowiednich programów przyczyniłoby się do zwiększenia poczucia odpowiedzialności za osiągnięcie celów strategii na wszystkich szczeblach oraz zapewniłoby większą świadomość celów i wyników już na najniższym poziomie;

Rola Komisji

Wprowadzenie

11. stwierdza, że europejski okres oceny został ustanowiony w celu zapewnienia trwałej konwergencji dokonań gospodarczych i budżetowych państw członkowskich, ściślejszej koordynacji gospodarek i przezwyciężenia kryzysu zadłużenia państw; zauważa, że roczna wizja wzrostu gospodarczego (WWG) została ustanowiona jako początkowy, podstawowy dokument cyklu;
12. przypomina, że europejski okres oceny musi odbywać się bez uszczerbku dla prerogatyw nadanych Parlamentowi Europejskiemu przez TFUE; zwraca się do Komisji o opracowanie propozycji, które określą, jak te poszczególne instrumenty różnią się, w jaki sposób wywołują skutki uboczne w różnych obszarach polityki oraz łączą się ze sobą;

Wnioski z pierwszego cyklu

13. podkreśla, że kodyfikacja okresu oceny powinna pozostawić niezbędną elastyczność na ewentualne dostosowanie w zależności od nauk wyciągniętych z pierwszych doświadczeń; jest zdania, że w trakcie prac w ramach oceny i dostosowania Komisja Europejska powinna pochylić się w szczególności nad potrzebą większego dostosowania ram do strefy euro i jej wyzwań;
14. zauważa, że jakość krajowych programów reform w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny znacznie różni się pod względem konkretności, przejrzystości, wykonalności i wszechstronności; wzywa Komisję, żeby nakłoniła państwa członkowskie do zwiększania jakości i przejrzystości ich udziału oraz do wykorzystania krajowych programów reform o najwyższej jakości do stworzenia standardowego formatu dla

kolejnych europejskich okresów oceny;

15. wzywa Komisję do zapewnienia tego, by krajowe strategie polityczne i cele ogłoszone w krajowych programach reform wspólnie przyczyniły się do ustanowienia takiego poziomu, który będzie dostatecznie ambitny, aby osiągnąć główne cele strategii UE 2020; wyraża ubolewanie z powodu tego, że nie stało się tak w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny; wzywa Komisję do dopilnowania tego, by wszystkie państwa członkowskie przyczyniały się do realizacji głównych celów odpowiednio do swoich możliwości, a także do przedstawienia precyzyjnego planu działania oraz odnośnych harmonogramów w odniesieniu do niezbędnych interwencji;

Roczna wizja wzrostu gospodarczego

16. uważa, że WWG powinna być zgodna z:

- strategią UE 2020,
- zintegrowanymi wytycznymi (ogólne wytyczne polityki gospodarczej i wytyczne w sprawie zatrudnienia),
- specjalnymi porozumieniami Rady w sprawie strefy euro lub Unii jako całości, takimi jak pakt euro plus;

17. stwierdza, że roczna wizja wzrostu gospodarczego (WWG) w formie zatwierdzonej przez Radę Europejską na szczycie wiosennym ukierunkowuje prace państw członkowskich nad:

- krajowymi programami reform (KPR);
- programami stabilności i konwergencji (PSK), na podstawie których Komisja opracowuje zalecenia dla poszczególnych krajów;

18. zauważa, że roczna wizja wzrostu gospodarczego jest przygotowywana na podstawie prognoz makroekonomicznych dla państw członkowskich i Unii Europejskiej; podkreśla, że działaniom, które należy podjąć w celu usprawnienia europejskiego zarządzania gospodarczego, powinny towarzyszyć podobne działania mające na celu wzmocnienie jego legitymacji i rozliczalności; z tego względu przestrzega przed obecną formą WWG jako dokumentu, który nie uwzględnia udziału Parlamentu Europejskiego;

19. wzywa Komisję do lepszego odzwierciedlenia wszechstronnego wielowymiarowego (inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu) podejścia przyjętego w ramach strategii UE 2020 w poziomach odniesienia stosowanych do oceny postępów dokonanych przez państwa członkowskie i formułowania odpowiednich zaleceń dla każdego z tych państw;

20. wzywa Komisję do zwiększenia zbioru wskaźników używanych do monitorowania tendencji krajowych, ze szczególnym uwzględnieniem prac realizowanych w ramach działań następczych związanych z komunikatem zatytułowanym „Wyjść poza PKB. Pomiar postępu w zmieniającym się świecie” (COM(2009) 433 wersja ostateczna) oraz

w ramach planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy;

21. domaga się przeformułowania WWG w „roczne wytyczne zrównoważonego wzrostu gospodarczego” (WZW), które supią się na zwiększaniu zrównoważonego rozwoju;
22. zwraca się do Komisji o przyjęcie do 10 stycznia każdego roku rocznych wytycznych dotyczących zrównoważonego wzrostu, zawierających odrębny rozdział poświęcony strefie euro;
23. zwraca się do Komisji, żeby przy opracowywaniu WZW w możliwie największym stopniu korzystała z różnorodnej wiedzy fachowej, a także uwzględniała odpowiednie zalecenia Parlamentu Europejskiego, państw członkowskich, władz lokalnych i regionalnych;
24. wzywa Komisję do jasnego określenia, w WZW, głównych problemów gospodarczych i budżetowych UE i poszczególnych państw członkowskich, zaproponowania działań priorytetowych w celu przezwyciężenia tych problemów oraz do określenia inicjatyw, które trzeba podjąć na szczeblu unijnym i państw członkowskich w celu zwiększenia konkurencyjności, wsparcia inwestycji długoterminowych, usunięcia barier dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego, osiągnięcia celów określonych w traktatach i w aktualnej strategii gospodarczej, wdrożenia siedmiu inicjatyw przewodnich oraz ograniczenia zakłóceń równowagi makroekonomicznej;
25. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia zgodności wytycznych politycznych dotyczących konsolidacji fiskalnej i reform strukturalnych ze strategią UE 2020 na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego; uważa, że przy opracowywaniu i wdrażaniu rocznych wytycznych dotyczących zrównoważonego wzrostu gospodarczego Unia musi uwzględniać wpływ zmian w prawodawstwie mikrofinansowym, zwłaszcza w regulacji ostrożnościowej, na inwestycje długoterminowe stymulujące trwałą konkurencyjność, zrównoważony wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy; uważa, że należy również dokonać oceny wpływu na ewentualne długoterminowe koszty zaniechania ze strony państw członkowskich w kwestii wdrożenia celów strategii UE 2020 i przewidzianych w niej reform strukturalnych;
26. uważa, że zaleceniom dla poszczególnych krajów powinny towarzyszyć oceny skutków socjalnych, przy uwzględnieniu wymogów związanych ze wspieraniem zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia, przekwalifikowania oraz ochrony zdrowia ludzkiego;
27. wzywa Komisję, żeby w rocznych wytycznych dotyczących zrównoważonego wzrostu gospodarczego wyraźnie określiła możliwe transgraniczne efekty zewnętrzne głównych środków polityki gospodarczej wdrażanych na szczeblu unijnym i państw członkowskich;
28. po przyjęciu rocznych wytycznych dotyczących zrównoważonego wzrostu gospodarczego przez kolegium komisarzy zaprasza komisarzy właściwych dla europejskiego okresu oceny do przeprowadzenia debaty nad tymi wytycznymi we właściwych komisjach Parlamentu Europejskiego;

Zalecenia dla poszczególnych krajów

29. wzywa Komisję i Radę do zagwarantowania w formułowanych przez nie wskazówkach i zaleceniach skierowanych do poszczególnych państw członkowskich oraz do UE jako całości wdrożenia i równego traktowania celów strategii „Europa 2020” i przewodnich inicjatyw;
30. przypomina, że w dyrektywie Rady w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich¹ stanowi się, że „Komisja upowszechnia metody, założenia i stosowne parametry, na których opiera się, sporządzając swoje prognozy makroekonomiczne i budżetowe”;
31. zaleca państwom członkowskim jak najszybsze wdrożenie tej dyrektywy; wzywa Komisję do zapewnienia większej porównywalności krajowych programów reform oraz do ustanowienia wspólnych kryteriów oceny tych programów;
32. zwraca się do Komisji, żeby w odpowiednim terminie przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu swoje zalecenia sformułowane na podstawie analizy programów stabilności i konwergencji i krajowych programów reform, a także do wyszczególnienia potencjalnych transgranicznych efektów zewnętrznych, w szczególności dla strefy euro, w perspektywie planowanych forów międzyparlamentarnych oraz dyskusji w Radzie na temat zaleceń dla poszczególnych krajów;
33. zwraca się do Rady, żeby wyjaśniła w lipcu przed Parlamentem wszelką istotną zmianę, jaką wprowadziła do zaproponowanych przez Komisję zaleceń dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do wzięcia udziału w tym wysłuchaniu w celu przedstawienia swoich poglądów na tę sytuację;
34. wzywa Komisję do zorganizowania wysłuchania w celu powiadomienia o rocznych kontrolach zapowiedzianych w różnych inicjatywach przewodnich; apeluje o zaplanowanie tego przesłuchania między wiosennym a letnim szczytem Rady Europejskiej oraz o zaproszenie na nie wszystkich odnośnych organów unijnych, krajowych i regionalnych oraz innych zainteresowanych stron;
35. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia roli dialogu makroekonomicznego wprowadzonego przez Radę Europejską na szczycie w Kolonii w czerwcu 1999 r. w celu poprawy interakcji między osobami odpowiedzialnymi za kształtowanie płac oraz politykę gospodarczą, budżetową i monetarną;
36. zaleca uwzględnienie skutków zewnętrznych zmian gospodarczych w UE dla krajów pozaeuropejskich, w ramach dążeń do ograniczenia globalnego zakłócenia równowagi ekonomicznej; wzywa Komisję do aktywnego udziału w dialogu gospodarczym w ramach właściwych instytucji Narodów Zjednoczonych; zauważa, że konieczne jest również uwzględnienie celów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym;

Rola Parlamentu Europejskiego

¹ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym

37. przypomina, że debata parlamentarna dotycząca wytycznych dla polityki gospodarczej stanowi zasadniczy element każdego systemu demokratycznego;
38. przyjmuje do wiadomości, że kryzys i tendencje panujące zwłaszcza w strefie euro wymagają poprawy europejskiego wymiaru strategii gospodarczych realizowanych w państwach członkowskich UE, zwłaszcza w strefie euro;
39. będzie dalej dostosowywał swoją strukturę i metody pracy do najnowszych wydarzeń w Radzie i Komisji, dotyczących struktury strefy euro; przypomina, że dialog gospodarczy stanie się jednym z elementów odpowiedzi na takie wyzwanie; uważa, że jakakolwiek nowa lub unowocześniona organizacja i proces decyzyjny w Radzie lub Komisji muszą iść w parze ze zwiększoną legitymacją demokratyczną i odpowiedzialnością przed Parlamentem Europejskim;
40. podkreśla potrzebę wzmocnienia parlamentarnego wymiaru wraz z wymiarem Rady;
41. przed szczytem wiosennym przeprowadzi głosowanie w sprawie rocznych wytycznych dotyczących zrównoważonego wzrostu gospodarczego wraz z poprawkami, które przedstawi Rada Europejska; domaga się, żeby WZW podlegały procedurze współdecyzji, którą należy przewidzieć przy kolejnej zmianie Traktatu; zobowiązuje swojego przewodniczącego, żeby na wiosennym szczycie Rady Europejskiej przedstawił roczne wytyczne wzrostu wraz z poprawkami Parlamentu Europejskiego;
42. wyraża zaniepokojenie w związku z kwestią legitymacji demokratycznej wprowadzenia europejskiego okresu oceny; uważa, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe odgrywają zasadniczą rolę dla osiągnięcia niezbędnej legitymacji demokratycznej i zaangażowania na szczeblu krajowym;
43. uważa, że Parlament Europejski to odpowiednie miejsce do prowadzenia dialogu na tematy gospodarcze i do współpracy między parlamentami narodowymi a instytucjami europejskimi;
44. wzywa państwa członkowskie i ich regiony do większego zaangażowania parlamentów krajowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie krajowych programów reform, rozwoju i spójności oraz do regularnego zasięgania ich opinii; podkreśla pod tym względem zaangażowanie w odpowiednim czasie Komitetu Regionów jako platformy na rzecz koordynacji pomiędzy regionami w celu nakłonienia ich do raportowania na temat stanu prac związanych z regionalnym i lokalnym udziałem w europejskim okresie oceny;
45. wzywa do zorganizowania w 2012 r. konferencji międzyparlamentarnej z udziałem przedstawicieli komisji do spraw budżetowych, zatrudnienia i gospodarczych, działających w ramach Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych, w celu określenia zakresu, metod i środków realizacji wielopoziomowej i wielowymiarowej legitymacji demokratycznej polityki gospodarczej, w szczególności w celu zapewnienia tego, by krajowe strategie polityczne i cele ogłoszone w krajowych programach reform wspólnie przyczyniły się do ustanowienia takiego poziomu, który będzie dostatecznie ambitny, aby można było osiągnąć główne cele strategii UE 2020; uważa, że należy jednak podjąć starania, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przyjęcie budżetów

krajowych;

46. co roku, począwszy od roku 2013, przed wiosennym szczytem Rady Europejskiej zorganizuje międzyparlamentarne forum, które zgromadzi w Parlamencie Europejskim członków właściwych komisji w parlamentach krajowych i zaleca włączenie tego spotkania, jako integralnej części, do corocznego posiedzenia organizowanego przez Komisję Gospodarczą i Monetarną dla posłów do parlamentów krajowych; proponuje, aby forum to obejmowało posiedzenia grup politycznych oraz odpowiednich komisji, a także sesję plenarną i zachęca europejskich partnerów społecznych do udziału w tym posiedzeniu i do przedstawienia swojej opinii;
47. ma zamiar od roku 2013 r. po każdym wiosennym szczycie Rady Europejskiej organizować drugie międzyparlamentarne spotkanie w sprawie projektów zaleceń Komisji, w którym wezmą udział przewodniczący komisji właściwych dla europejskiego okresu oceny w parlamentach krajowych i w Parlamencie Europejskim (ECON, EMPL, BUDG, ENVI, ITRE);
48. ostrzega przed ustanawianiem praktyk na szczeblu europejskim lub krajowym, na które nie ma zgody Parlamentu Europejskiego lub parlamentów państw członkowskich; podkreśla, że zalecenia dla poszczególnych krajów powinny się opierać na procedurach demokratycznych;
49. podkreśla znaczenie roli dialogu gospodarczego z Parlamentem Europejskim – ustanowionego wraz z przyjęciem pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego – który polega na umożliwieniu dialogu między instytucjami europejskimi oraz z instytucjami krajowymi, aby rozpocząć publiczną debatę ponad granicami, podnieść poziom przejrzystości i umożliwić wywieranie wzajemnego nacisku; zauważa, że odpowiednia komisja PE może zaprosić do udziału przewodniczącego Komisji, Eurogrupy i Rady Europejskiej oraz umożliwić udział w wymianie poglądów państwu członkowskiemu, którego dotyczą decyzje wydane w ramach procedury nadmiernego deficytu lub procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi;
50. przed uruchomieniem europejskiego mechanizmu stabilności życzy sobie zorganizowania w Parlamencie dialogu gospodarczego z udziałem szefów państw i rządów państw tych państw członkowskich, które składają wniosek o skorzystanie z europejskiego instrumentu i mechanizmu stabilności finansowej oraz z europejskiego mechanizmu stabilności; podkreśla, w świetle roli przypisanej Europejskiemu Instrumentowi Stabilności Finansowej i europejskiemu mechanizmowi stabilności, potrzebę zorganizowania przez PE przesłuchania z udziałem kierownictwa zarządzającego tymi systemami;
51. wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania spójności programów warunkowości gospodarczej i programów dostosowania gospodarczego w ramach programów ratunkowych z celami Unii dotyczącymi zrównoważonego rozwoju społecznego, a w szczególności z wytycznymi dotyczącymi polityki zatrudnienia i polityki gospodarczej oraz z celami strategii „Europa 2020”; zwraca się do nich o włączenie zaleceń skierowanych w ramach europejskiego okresu oceny do państw członkowskich otrzymujących pomoc finansową, aby wyraźnie uwzględnić te wymogi dotyczące spójności;

52. na jesieni przeprowadzi przegląd sytuacji makroekonomicznej Unii, opierając się na wiedzy fachowej w szerokim zakresie, w tym na międzynarodowym niezależnym zewnętrznym doradztwie oraz w konsultacji z odpowiednimi partnerami, a w szczególności z partnerami społecznymi, żeby sprzyjać debacie oraz posiadać własną ekspertyzę ekonomiczną na potrzeby wymiany poglądów z Komisją przed sporządzeniem rocznej wizji wzrostu gospodarczego;
53. uważa, że Parlament Europejski powinien zostać uznany za europejskie forum demokratyczne odpowiednie do przeprowadzania całościowej oceny na koniec europejskiego okresu oceny;
54. zwraca się o możliwość zostania pełnoprawnym partnerem w dialogu makroekonomicznym oraz uczestnictwa w nim w celu osiągnięcia swoich zamierzeń w zakresie zajęcia opartego na współpracy stanowiska w odniesieniu do polityki makroekonomicznej;

Rola Rady

55. wzywa Radę Europejską do zaproszenia przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do udziału w jej posiedzeniach poświęconych europejskiemu okresowi oceny;
56. zwraca się do Rady i Komisji, zgodnie z przepisami pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego, żeby każdego roku, w pierwszych tygodniach roku, przedstawiały Parlamentowi sprawozdanie z przebiegu i wyników poprzedniego europejskiego okresu oceny, oparte na dokładnym przeglądzie działań i środków;
57. zauważa, że terminy przewidziane w pierwszym europejskim okresie oceny były krótkie, w związku z czym istnieje ryzyko, że w przyszłych okresach zaangażowanie parlamentów krajowych nie będzie optymalne, jeżeli państwa członkowskie będą musiały przedstawić plan działań naprawczych lub dostosować swoje programy stabilności i programy konwergencji czy krajowe programy reform zgodnie z zaleceniami Rady;
58. wzywa państwa członkowskie do przedstawienia możliwie najbardziej szczegółowych informacji na temat środków i instrumentów przewidzianych w krajowych programach reform, aby osiągnąć cele wyznaczone na szczeblu krajowym – w tym na temat terminu wdrożenia, oczekiwanych skutków, możliwych efektów zewnętrznych, ryzyka związanego z nieudaniem wdrożenia, kosztów oraz, w stosownych przypadkach, na temat korzystania z funduszy strukturalnych UE;
59. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezależności zawodowej pracowników krajowych urzędów statystycznych, zgodnie z przepisami zawartymi w pakiecie dotyczącym zarządzania, oraz do zapewnienia zgodności z Europejskim kodeksem praktyk statystycznych ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 223/2009, aby zapewnić przekazywanie Komisji danych statystycznych wysokiej jakości do celów przeprowadzania ocen w trakcie europejskiego okresu oceny;
60. jest zdania, że zapewnienie skuteczności europejskiego systemu statystycznego zależy w zasadniczym stopniu od pracy dobrze działających krajowych trybunałów obrachunkowych oraz od gruntownego i dokładnego kontrolowania przez te trybunały

jakości danych dotyczących finansów publicznych, a także od kontrolowania procesu ich przekazywania przez jednostki publiczne do krajowych urzędów statystycznych;

61. wzywa Radę do zacieśnienia dialogu makroekonomicznego, w szczególności poprzez ustanowienie odpowiednich makrodialogów na szczeblu krajowym, a także do uwolnienia pełnego potencjału współpracy makroekonomicznej poprzez wykorzystanie możliwości zatrudnienia dzięki mocnej i wyważonej dynamice wzrostu gospodarczego;
62. uważa, że główne znaczenie ma włączenie Europejskiego Banku Centralnego do ciągłego dialogu między instytucjami europejskimi;

Inne

63. apeluje o opracowanie koncepcji europejskiego ministerstwa finansów w celu wzmocnienia zdolności wdrożeniowej europejskiego okresu oceny oraz gospodarczego filara UGW; jest zdania, że przyszłych zmian instytucjonalnych należy dokonać z uwzględnieniem rozwoju Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej i europejskiego mechanizmu stabilności;
64. z niepokojem zauważa, że koordynacja polityki gospodarczej na szczeblu UE składa się z różnych wiążących i niewiążących instrumentów i zobowiązań¹, które mogą podważać pewność prawa porządku unijnego i które w opinii publicznej mogą powodować nieporozumienia dotyczące zakresu odpowiedzialności podejmowanej przez państwa członkowskie w związku z ich statusem państwa będącego lub niebędącego członkiem strefy euro;
65. zwraca uwagę, że państwa członkowskie nie stosują się do ustalonych wspólnie zasad, w szczególności do zapisów paktu stabilności i wzrostu, który stanowi, że roczny deficyt budżetowy państw członkowskich musi utrzymywać się poniżej 3% PKB, a dług publiczny – poniżej 60% PKB; apeluje do państw członkowskich o przestrzeganie postanowień paktu stabilności i wzrostu oraz innych ustalonych wspólnie zasad;
66. podkreśla, że aby zintegrowany nadzór nad strategiami gospodarczymi był skuteczny, nie może on ograniczać się do oceny polityki fiskalnej i strukturalnej państw członkowskich UE, lecz musi zostać dostosowany do celów UE i działań podejmowanych na jej szczeblu, a także do poziomu i charakteru zasobów finansowych Unii; podkreśla w związku z tym zasadnicze znaczenie strategii i działań UE objętych strategią UE 2020, w tym polityki spójności, badań naukowych i innowacji;
67. podkreśla, że wytyczne polityczne udzielane państwom członkowskim częściowo odnoszą się do takich obszarów polityki, jak wynagrodzenia i emerytury, które zgodnie z art. 153 TFUE podlegają kompetencjom państw członkowskich i partnerów społecznych, lecz

¹ Art. 121, 126, 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, protokół (nr 12) załączony do traktatu z Lizbony, rezolucja Rady Europejskiej w sprawie paktu na rzecz stabilności i wzrostu z dnia 17 czerwca 1997 r., konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dnia 20 marca 2005 r., rozporządzenie (WE) nr 1466/97, zmienione ..., rozporządzenie (WE) nr 1467/97, zmienione ..., kodeks postępowania „Szczegółowe zasady wdrażania paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji”, zatwierdzony przez Radę ECOFIN w dniu 7 września 2010 r., konkluzje Rady ECOFIN z października 2006 r. i z października 2007 r., pakt euro plus określony przez szefów państw lub rządów strefy euro wraz z Bułgarią, Danią, Łotwą, Litwą, Polską i Rumunią w dniach 24–25 marca 2011 r.

muszą być wspierane i uzupełniane przez Unię Europejską; zaznacza, że należy zapewnić demokratyczną rozliczalność oraz przestrzegać zasady pomocniczości i dialogu społecznego w celu zachowania przestrzeni politycznej, wymaganej w związku z działaniami w zakresie wdrażania na szczeblu krajowym;

68. przypomina, że w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania stwierdza się: „Niniejsze rozporządzenie stosuje się z pełnym poszanowaniem postanowień art. 152 TFUE, zaś zalecenia wydawane na mocy niniejszego rozporządzenia są wydawane w pełnym poszanowaniu praktyk i instytucji państw członkowskich w zakresie kształtowania płac. Stosowanie niniejszego rozporządzenia uwzględnia postanowienia art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a co za tym idzie nie narusza prawa do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych pracy ani do podejmowania działań zbiorowych zgodnie z ustawami i praktykami krajowymi”;

Udział producentów w europejskim semestrze

69. uważa, że aby osiągnąć wspólne cele, strategia „Europa 2020” oraz europejski okres oceny będące ramami wzmocnionego zarządzania gospodarczego i społecznego dysponują potencjałem umożliwiającym rozwijanie wspólnego podejścia do wyzwań, rozwiązań i oceny sytuacji społecznej i dotyczącej zatrudnienia w państwach członkowskich, jeżeli ich przebieg wykraczałby poza poziom minimalnych zamiarów oraz jeżeli Parlament Europejski byłby faktycznie zaangażowany w ten proces, inaczej niż podczas pierwszego europejskiego okresu oceny, w tym w odniesieniu do pierwszej rocznej analizy wzrostu gospodarczego, co stało się początkiem nowego cyklu zarządzania gospodarczego w UE;

70. wzywa Radę i Komisję, aby przy udzielaniu państwom członkowskim wytycznych politycznych, w tym tych dotyczących edukacji, zatrudnienia i spraw społecznych, polityki makroekonomicznej oraz budżetu, przestrzegały również zasady pomocniczości i dialogu społecznego w obszarze wynagrodzeń i emerytur oraz, z poszanowaniem art. 153 ust. 5 TFUE, respektowały kompetencje państw członkowskich i partnerów społecznych w tych dziedzinach w celu zachowania przestrzeni politycznej wymaganej w związku z działaniami wdrożeniowymi na szczeblu krajowym, a także by zasięgały opinii partnerów społecznych przed wydaniem tych rekomendacji; podkreśla, że odpowiedzialność demokratyczna musi być zapewniona na wszystkich szczeblach;

71. wzywa Komisję do korzystania ze wszystkich dostępnych informacji i z dostępnej wiedzy eksperckiej, w tym z informacji i wiedzy Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy, podczas przeprowadzania oceny postępów zmierzających do realizacji celów strategii „Europa 2020” i związanych z nimi inicjatyw;

72. wzywa do tego, aby zalecenia Komisji i Rady koncentrowały się przede wszystkim na polityce społecznej, która wspiera kształcenie i szkolenie, dostęp do zatrudnienia, powrót osób bezrobotnych na rynek pracy oraz zwiększenie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich, z jednoczesnym zakończeniem procesu tworzenia rynku wewnętrznego oraz usunięciem barier stojących na drodze konkurencji; wzywa do opracowania zaleceń na tyle wcześniej, aby mogły one wywrzeć faktyczny wpływ na krajowe decyzje budżetowe;

73. oznajmia, że zamierza aktywnie przyczyniać się do wprowadzenia w życie przez UE i państwa członkowskie ambitnej strategii „Europa 2020”, a także europejskiego okresu oceny, w tym jego aspektów z dziedziny zatrudnienia i spraw społecznych, które mają kluczowe znaczenie dla obywateli Europy; oświadcza, że ma zamiar przyczyniać się do tego poprzez konkretne działania oraz wnoszenie wkładu w tak ważne inicjatywy, jak Europejski Rok Aktywności Osób Starszych; deklaruje ponadto, że dołoży wszelkich starań, aby te aspekty strategii „Europa 2020” oraz obawy europejskich kobiet i mężczyzn dotyczące zatrudnienia i spraw społecznych pozostały ważnymi punktami całorocznych planów politycznych;
74. stwierdza też, że zamierza wyrazić swoje poglądy na temat aspektów społecznych i z dziedziny zatrudnienia strategii „Europa 2020” w konkretnej rezolucji, która zostanie przyjęta przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej;
75. deklaruje swoją gotowość do zaangażowania się w regularny dialog polityczny i wymianę poglądów z parlamentami narodowymi i innymi zainteresowanymi stronami – w tym partnerami społecznymi, przedsiębiorstwami i organizacjami pozarządowymi – na temat aspektów społecznych i z dziedziny zatrudnienia strategii „Europa 2020” i w tym kontekście:
- (a) zachęca Komisję do przedstawienia Parlamentowi swojej rocznej analizy wzrostu gospodarczego, zawierającej projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia, wniosków w sprawie opracowywanych co roku wytycznych dotyczących zatrudnienia oraz wszelkich zaleceń dla poszczególnych państw wydanych w oparciu o art. 148 ust. 4 TFUE;
 - (b) wzywa do zapewnienia przejrzystości między podmiotami europejskiego okresu oceny i w związku z tym zachęca Komitet ds. Zatrudnienia (EMCO) do regularnego dzielenia się z właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego wynikami prowadzonego przez siebie nadzoru dotyczącego zatrudnienia;
 - (c) zachęca partnerów społecznych, społeczne organizacje pozarządowe i inne zainteresowane strony do uczestnictwa w regularnej wymianie poglądów z Parlamentem, w szczególności na temat wdrażania polityki zatrudnienia i polityki społecznej oraz na temat postępów na drodze do osiągnięcia wyznaczonych celów UE; zwraca się o to, aby dokumenty przygotowawcze dotyczące wymiany poglądów były z wyprzedzeniem przekazywane członkom odpowiedniej komisji parlamentarnej;
76. wzywa Komisję do informowania Parlamentu o wynikach działań przeprowadzonych w ramach programu wzajemnego uczenia się, zwłaszcza w obszarach podkreślonych w strategicznych wytycznych Rady Europejskiej; zwraca uwagę na znaczenie okresowego monitorowania stopnia dostępu do środków finansowych przeznaczonych na realizację tego programu oraz wskaźnika ich wykorzystania, co umożliwi ustalenie w czasie rzeczywistym, jakie działania naprawcze mogłyby być przydatne, w celu uniknięcia sytuacji, w których typowe pułapki biurokratyczne mogłyby przeszkodzić w urzeczywistnieniu celów tego programu;
77. jest przekonany, że polityka zatrudnienia i polityka społeczna odgrywają główną rolę w całej strategii „Europa 2020” i w zarządzaniu tą strategią; uważa, że w świetle kryzysu

wspomniane strategie polityczne należy wzmocnić oraz że europejski okres oceny ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tego celu;

78. jest zdania, że w kontekście europejskiego okresu oceny, a także w celu skutecznego wprowadzenia w życie wytycznych dotyczących zatrudnienia nr 7 do 10, należy zachęcać państwa członkowskie do przykładania szczególnej wagi do konkretnych kwestii, takich jak ułatwienie młodym ludziom dostępu do edukacji, poradnictwa i szkoleń oraz przeciwdziałanie zjawisku przedwczesnego kończenia nauki, promowanie kształcenia ustawicznego, wspieranie zatrudnienia i zmniejszanie bezrobocia, w szczególności wśród młodych ludzi, wspieranie funkcjonowania osób starszych na rynku pracy, zwalczanie nielegalnego zatrudnienia, sprzyjanie godzeniu życia zawodowego i prywatnego, a także poprawa funkcjonowania placówek opieki nad dziećmi;
79. wzywa Radę i Komisję do przeprowadzenia szczegółowej oceny zgodności działań zaproponowanych w krajowych programach na rzecz zwalczania ubóstwa, wykluczenia społecznego oraz zwiększenia poziomu zatrudnienia z celami strategii „Europa 2020” oraz celami przewodnimi; wzywa państwa członkowskie, które nie wyznaczyły celów krajowych lub które w niewystarczającym stopniu zaangażowały się w osiągnięcie celu polegającego na zwiększeniu do 2020 r. poziomu zatrudnienia kobiet i mężczyzn w Europie do 75%, do podjęcia działań zmierzających do osiągnięcia tego celu, koncentrując się w szczególności na usunięciu najważniejszych słabości strukturalnych na rynku pracy;
80. zauważa, że środki podejmowane w ramach krajowych planów reform, zarządzania gospodarką i europejskiego okresu oceny nie powinny przyczyniać się do pogłębiania kryzysu społecznego w państwach posiadających słabsze gospodarki, co prowadzi do pogorszenia warunków życia rodzin, a zwłaszcza kobiet i dzieci, które są głównymi ofiarami zwiększającego się ubóstwa, bezrobocia oraz niepewnej i słabo opłacanej pracy;
81. podkreśla potrzebę wzmocnienia i zinstytucjonalizowania makroekonomicznego dialogu społecznego oraz uważa, że partnerzy społeczni muszą zostać zaangażowani w opracowywanie działań, jakie Komisja Europejska zamierza podjąć w kontekście europejskiego okresu oceny i wdrożenia nowego zarządzania gospodarką, oraz że partnerzy społeczni powinni przekazywać Komisji opinie lub, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące owych działań;
82. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie obustronnie wzmocnionej interakcji pomiędzy polityką mikroekonomiczną i makroekonomiczną z jednej strony, a polityką społeczną i polityką zatrudnienia z drugiej strony, co jest kluczowe do osiągnięcia wszystkich celów strategii „Europa 2020”;
83. oświadcza, że nadal będzie zwracał szczególną uwagę – w tym w debatach na temat europejskiego okresu oceny – na oddziaływanie sytuacji społecznej i w zakresie zatrudnienia na sytuację makroekonomiczną i vice versa oraz wzywa Komisję do stosowania tego samego podejścia;
84. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu, związany z zatrudnieniem i tworzeniem miejsc pracy, będzie najważniejszym elementem wszystkich wniosków dotyczących polityki w ramach

uropejskiego okresu oceny;

85. przypomina o konieczności dopilnowania, aby finansowanie celów strategii „Europa 2020” zostało należycie uwzględnione w budżetach rocznych UE i państw członkowskich; podkreśla, że najprostszym, demokratycznym, europejskim i skutecznym sposobem osiągnięcia tego założenia jest organizowanie na początku każdego europejskiego okresu oceny międzyparlamentarnej dyskusji nad wspólnymi głównymi założeniami budżetowymi państw członkowskich i Unii; jest przekonany, że taka dyskusja pomogłaby znacząco zredukować zduplikowane struktury, a jednocześnie umożliwiłaby państwom członkowskim szersze uwzględnienie europejskiego wymiaru w projektach budżetów, a Parlamentowi Europejskiemu lepsze uwzględnienie obaw krajowych;
86. przypomina istotną rolę, jaką budżet UE odgrywa w finansowaniu strategii „Europa 2020”, na realizację której każdego roku przeznaczana jest ponad połowa środków wspólnotowych; zauważa jednak, biorąc pod uwagę zawartość działań priorytetowych i podział kompetencji między Unię a państwa członkowskie, że największa część finansowania przeznaczanego na realizację tej strategii powinna pochodzić z budżetów krajowych lub regionalnych; stwierdza zatem, że w tej części procedury europejskiego okresu oceny, która odnosi się do realizacji strategii „Europa 2020”, należy uwzględnić zarówno budżet UE, jak i budżety krajowe;
87. podkreśla kluczową rolę polityki spójności jako jednego z najważniejszych narzędzi służących realizacji strategii „Europa 2020”; jest zdania, że stanowcza i prawidłowo finansowana polityka spójności stanowi – z uwagi na wdrażane w jej ramach długoterminowe programy rozwojowe, wymiar budżetowy, zdecentralizowany system zarządzania i przyjęcie priorytetów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju – skuteczne i wydajne narzędzie służące realizacji założeń strategii „Europa 2020” oraz zapobieganiu przyszłym kryzysom gospodarczym i finansowym; w związku z tym podkreśla znaczenie zaangażowania regionów w osiągnięcie celu strategii „UE 2020”;
88. zwraca uwagę, że ze względu na podejście zakładające wielopoziomowe sprawowanie rządów polityka regionalna dysponuje skonsolidowanymi metodami w zakresie zintegrowanego podejścia i zapewnia niezawodny sposób działania służący intensyfikacji inwestycji i zachęcaniu do podejmowania nowych inicjatyw lokalnych, co mogłoby w odpowiedni sposób wesprzeć skuteczność polityki gospodarczej i zwiększenie synergii między budżetem UE a budżetami państw członkowskich; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych zaleceń dotyczących sposobu wykorzystania w tym celu funduszy strukturalnych w ramach programów operacyjnych;
89. uważa, że ważne jest, aby polityka spójności odgrywała pewną rolę w podejmowaniu wyzwań związanych ze zmniejszeniem braku równowagi strukturalnej i wewnętrznych różnic w zakresie konkurencyjności, podkreślając znaczenie dostosowania strategii politycznych do konkretnych warunków panujących w regionach oraz do ich potrzeb w celu maksymalizacji ich potencjału i zmniejszenia występujących tam przeszkód;
90. przypomina o ważnej roli polityki regionalnej w opracowywaniu programów krajowych w ramach europejskiego okresu oceny, zwłaszcza poprzez wyznaczanie założeń i określanie działań w celu zwiększenia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;

91. podkreśla, że dla wielu państw członkowskich ważna jest poprawa konkurencyjności ich regionów w celu zmniejszenia nierówności makroekonomicznych;
92. uważa zatem za konieczne, aby spójność była także ukierunkowana na wzmocnienie potencjału regionalnego (a nie tylko krajowego), a zwłaszcza podmiotów; uważa, że wzmocnienie potencjału regionalnego w połączeniu z potencjałem krajowym pozwoli polityce spójności jeszcze raz stać się narzędziem niezbędnym do osiągnięcia wymaganych synergii;
93. podkreśla, że europejski okres oceny koordynacji polityki gospodarczej ex-ante musi odzwierciedlać promowanie przejścia na gospodarkę sprzyjającą ochronie środowiska;
94. z zadowoleniem przyjmuje sugestię zawartą w obecnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego, by wyeliminować dotacje szkodliwe dla środowiska i wzywa do oceny wdrażania tej polityki w ramach europejskiego okresu oceny w 2012 r.;
95. wzywa Radę Europejską i Komisję, aby w ramach europejskiego okresu oceny w większym stopniu skoncentrowały się na jednolitym rynku, który stanowi gospodarczy filar UE, w celu wykorzystania pełni potencjału rynku wewnętrznego, zachęcenia publicznych i prywatnych inwestorów do finansowania infrastrukturalnych i innowacyjnych przedsięwzięć oraz promowania racjonalnego wykorzystywania energii; podkreśla, że jednolity rynek musi znajdować się w centrum europejskiego zarządzania gospodarczego skoncentrowanego na wspieraniu inteligentnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zatrudnienia i spójności społecznej poprzez eliminowanie wewnętrznych zakłóceń równowagi oraz tworzenie konwergencji gospodarczej i zwiększanie konkurencyjności;
96. zwraca się o częściowe poświęcenie każdej wiosennej sesji Rady Europejskiej ocenie stanu jednolitego rynku i wsparcie jej za pomocą procesu monitorowania; wzywa przewodniczącego Rady Europejskiej do corocznego przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu działań, które zostaną podjęte po wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej, także w dziedzinie jednolitego rynku;
97. wzywa Komisję do przeprowadzenia rocznej oceny wdrożenia zasad jednolitego rynku przez państwa członkowskie w ramach ich krajowych planów reform oraz do zbadania w tym kontekście postępów w zakresie transpozycji i oceny wdrażania;
98. wzywa Komisję, by w stosunku do państw członkowskich, które zgodnie z oceną krajowych programów reform nie wykorzystują optymalnie funduszy UE, wydała konkretne zalecenia dotyczące obszarów o nie w pełni wykorzystanym potencjale;
99. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2011 obrano pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku za jeden z dziesięciu celów, które należy osiągnąć do 2012 r.;
100. wzywa Radę i Komisję do jeszcze spójniejszego powiązania europejskiego okresu oceny z realizowanymi inicjatywami UE, takimi jak tabela wyników rynku wewnętrznego i Akt o jednolitym rynku, oraz do realizacji zawartych w nim tzw. 12 dźwigni jednolitego rynku, którym nadano najwyższe znaczenie, aby w pełni uwzględnić zakończenie

procesu tworzenia jednolitego rynku i zapewnić spójność europejskiej polityki gospodarczej;

101. wzywa w szczególności Komisję, by w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2012 uwzględniła 12 środków priorytetowych Aktu o jednolitym rynku, które należy przyjąć do końca 2012 r.;
102. jest zdania, że ponowne uruchomienie jednolitego rynku, a w szczególności wdrożenie Aktu o jednolitym rynku, jest zasadniczym warunkiem niezbędnym do osiągnięcia w Europie zrównoważonego wzrostu gospodarczego do 2020 r.; uważa, że aby zapewnić konkurencyjność Europy na szczeblu globalnym niezbędne są niezwłoczne usprawnienia w kluczowych obszarach, takich jak sektor usług, zamówienia publiczne, badania naukowe, innowacyjność, oświata, energia i handel elektroniczny;
103. podkreśla konieczność uwzględnienia strategii „UE 2020” podczas przeprowadzania europejskiego okresu oceny; podkreśla, że inicjatywy podejmowane w ramach Aktu o jednolitym rynku muszą odpowiadać i sprzyjać realizacji celów siedmiu szandarowych inicjatyw strategii „UE 2020” w dziedzinie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
104. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla MŚP, które stanowią podstawę gospodarki jednolitego rynku zgodnie z ustaleniami zawartymi w rocznej analizie wzrostu gospodarczego, w szczególności w drodze pełnego wdrożenia programu Small Business Act oraz poprzez pakiet środków mających na celu usunięcie utrudnień, z którymi MŚP muszą się zmierzyć, występując o fundusze;
105. wzywa Komisję do podjęcia skutecznych działań na rzecz poprawy dostępu MŚP i nowych innowacyjnych firm do finansowania, do zapewnienia lepszych warunków prowadzenia działalności gospodarczej w UE, uproszczenia procedur i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, którymi obarczane są firmy działające na jednolitym rynku;
106. wzywa państwa członkowskie do włączania kwestii równouprawnienia w europejski okres oceny poprzez uwzględnianie potrzeb i sytuacji kobiet przy wdrażaniu wytycznych politycznych określanych w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego; wyraża uznanie dla tych państw członkowskich, które uwzględniły aspekt płci w swoich krajowych programach reform w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny i które w trakcie opracowywania i monitorowania strategii politycznych dotyczących zatrudnienia, zwalczania ubóstwa i edukacji zwracają szczególną uwagę na kobiety; wyraża rozczarowanie tymi państwami członkowskimi, które w żaden sposób nie uwzględniły aspektu płci w swoich krajowych programach reform;
107. wzywa Radę, aby zapewniła komisji FEMM możliwość omówienia aspektu płci zawartego w krajowych programach reform i wytycznych politycznych dla poszczególnych państw z odpowiedzialnym urzędującym przewodniczącym Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów po przedstawieniu wytycznych politycznych dla poszczególnych państw przez Komisję;
108. zwraca się do państw członkowskich o zapewnianie skutecznego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji zrzeszających kobiety,

- w sporządzaniu, wdrażaniu i ocenianiu krajowych programów reform;
109. wzywa państwa członkowskie do określania w krajowych programach reform jakościowych celów związanych z likwidowaniem różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, zwiększaniem przedsiębiorczości kobiet i zapewnianiem opieki nad dziećmi i osobami starszymi;
 110. wzywa państwa członkowskie do określania w krajowych programach reform konkretnych ilościowych celów dotyczących ogólnego poziomu zatrudnienia kobiet wraz z konkretnymi środkami ukierunkowanymi na grupy kobiet, wśród których panuje wysoka stopa bezrobocia, takich jak kobiety młode, kobiety starsze, imigrantki, kobiety niepełnosprawne, matki samotnie wychowujące dzieci i kobiety romskie;
 111. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększania wśród społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i opinii publicznej świadomości w zakresie głównych celów strategii „Europa 2020” oraz celów krajowych, w tym celów w zakresie zatrudnienia uwzględniających podział na płeć;
 112. wzywa Komisję, aby zaapelowała do społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych o sporządzanie corocznych sprawozdań alternatywnych dotyczących postępów państw członkowskich w zakresie głównych celów i wdrażania działań zaproponowanych w krajowych programach reform, porównywalnych ze sprawozdaniami alternatywnymi sporządzanymi odnośnie do wdrażania Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
 113. ubolewa nad tym, że w wielu budżetach krajowych obserwuje się cięcia wydatków i inwestycji publicznych w dziedzinie edukacji; ponownie podkreśla konieczność nadania priorytetowego znaczenia inwestycjom publicznym w zrównoważone obszary sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, takie jak badania i rozwój oraz edukacja; zwraca uwagę, że zważywszy na poważne koszty marginalizacji zawodowej młodego pokolenia, inwestowanie w edukację i szkolenia stanowi środek w zakresie polityki gospodarczej; podkreśla znaczenie zapewnienia ciągłych i znacznych inwestycji w kształcenie nauczycieli, szkolenie i uczenie się przez całe życie przy jednoczesnym utrzymaniu skoordynowanych działań na skalę UE w celu realizacji innych wspólnych celów w zakresie edukacji; podkreśla zasadniczą rolę programu „Uczenie się przez całe życie”;
 114. wzywa Komisję, aby do koordynowania z uczelniami wyższymi strategii dotyczących szkoleń wykorzystywała określone przez siebie podczas europejskiego semestru bieżące i przyszłe tendencje w dziedzinie zatrudnienia;
 115. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europejskiej, parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz przewodniczącemu Eurogrupy.

13.7.2011

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Olle Ludvigsson

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając art. 148 i 153 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- A. mając na uwadze, że europejska strategia zatrudnienia oraz wytyczne w zakresie zatrudnienia w oparciu o art. 148 TFUE stanowią ramy polityczne dla działań, które mają zostać wdrożone w zakresie zatrudnienia i rynku pracy, aby osiągnąć cele strategii Europa 2020,
- B. mając na uwadze, że strategia Europa 2020 oraz nowa struktura zarządzania mająca swoje umocowanie w europejskim okresie oceny powinny pomóc UE w poradzeniu sobie z kryzysem i jego przyczynami; mając na uwadze, że wysoki poziom ochrony społecznej w UE zamortyzował najgorsze skutki kryzysu oraz mając na uwadze, że skutki kryzysu są dalekosiężne i prowadzą do znacznego ograniczenia działalności gospodarczej, istotnego wzrostu bezrobocia, ostrego spadku wydajności oraz poważnego osłabienia finansów publicznych,
- C. mając na uwadze, że stopa bezrobocia w Europie jest wciąż zdecydowanie powyżej 9%, a szczególnie dużym wyzwaniem pozostaje bezrobocie wśród młodych osób; mając na uwadze, że strategie polityczne w zakresie zatrudnienia, rynku pracy i społeczne są w związku z tym kluczową częścią składową reform, jakie należy przeprowadzić zarówno pod nadzorem makroekonomicznym, jak i koordynacją tematyczną przewidzianą

w strategii Europa 2020,

- D. mając na uwadze, że potrzebna jest wzmocniona interakcja między strategiami politycznymi w zakresie zatrudnienia oraz strategiami społecznymi i gospodarczymi w kontekście europejskiego okresu oceny, mając też na uwadze, że należy to uczynić dla dobra wszystkich pokoleń oraz w sposób sprzyjający demokratycznej odpowiedzialności, zaangażowaniu i legalności działań wszystkich zaangażowanych stron; mając na uwadze, że pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego jest w tym kontekście kluczowe,
- E. mając na uwadze, że parlamenty krajowe są swobodnie wybierane przez obywateli i że w związku z tym są one przedstawicielami i gwarantami praw nabytych i przeniesionych przez obywateli; mając na uwadze, że ustanowienie europejskiego okresu oceny powinno w pełni respektować prerogatywy parlamentów krajowych,
1. uważa, że aby osiągnąć wspólne cele, strategia Europa 2020 oraz europejski okres oceny będące ramami wzmocnionego zarządzania gospodarczego i społecznego dysponują potencjałem umożliwiającym rozwijanie wspólnego podejścia do wyzwań, rozwiązań i oceny sytuacji społecznej i w zakresie zatrudnienia w państwach członkowskich, jeżeli ich przebieg wykraczałby poza poziom minimalnych zamiarów oraz jeżeli Parlament Europejski byłby faktycznie zaangażowany w ten proces, inaczej niż podczas pierwszego europejskiego okresu oceny, który stał się początkiem nowego cyklu zarządzania gospodarczego w UE;
 2. wzywa do opracowania konwencji w sprawie demokratycznego wymiaru europejskiego okresu oceny koordynacji polityki w celu umożliwienia Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom krajowym ustalenia jego harmonogramu, treści i metodyki we współpracy z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim;
 3. wzywa do pełnego zaangażowania Parlamentu w europejski okres oceny w celu reprezentowania interesów obywateli oraz zwiększenia zasadności społecznych strategii politycznych, jakie mają być realizowane przez państwa członkowskie;
 4. pragnie wzmocnienia roli parlamentów krajowych w odniesieniu do ich zaangażowania w proces tworzenia polityki gospodarczej i społecznej, aby wykazać ich solidarność jako partnerów w ramach europejskiego okresu oceny; uważa, że mogłoby to przyczynić się do zwiększenia zasadności podejmowanych decyzji, potwierdziłoby fakt, że parlamenty krajowe wraz z Parlamentem Europejskim w równej mierze reprezentują interesy obywateli europejskich, oraz zapewniłoby wysłanie silnych sygnałów politycznych na szczeblu krajowym;
 5. podkreśla, że wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich oraz ogólne polityczne wytyczne gospodarcze są integralną częścią europejskiego okresu oceny i są tak samo ważne dla osiągnięcia inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa Radę i Komisję do zapewnienia spójności wszystkich zaleceń politycznych ze zintegrowanymi wytycznymi;
 6. zauważa, że środki podejmowane w ramach krajowych planów reform, zarządzania gospodarką i europejskiego okresu oceny nie powinny przyczyniać się do pogłębiania kryzysu społecznego w wielu państwach posiadających słabsze gospodarki, co prowadzi

do utrudnienia warunków życia dla rodzin, a zwłaszcza kobiet i dzieci, które są głównymi ofiarami zwiększającego się ubóstwa, bezrobocia oraz niepewnej i słabo opłacanej pracy;

7. wzywa Radę i Komisję, aby przy udzielaniu państwom członkowskim wytycznych politycznych, w tym tych dotyczących edukacji, zatrudnienia i spraw społecznych, polityki makroekonomicznej oraz budżetu, przestrzegały również zasady pomocniczości i dialogu społecznego w obszarze wynagrodzeń i emerytur oraz, z poszanowaniem art. 153 ust. 5 TFUE, respektowały kompetencje państw członkowskich i partnerów społecznych w tych dziedzinach w celu zachowania przestrzeni politycznej wymaganej w związku z działaniami wdrożeniowymi na szczeblu krajowym, a także by zasięgały opinii partnerów społecznych przed wydaniem tych rekomendacji; podkreśla, że odpowiedzialność demokratyczna musi być zapewniona na wszystkich szczeblach;
8. wzywa Komisję do korzystania ze wszystkich dostępnych informacji i z dostępnej wiedzy eksperckiej, łącznie z informacjami i wiedzą Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy, podczas przeprowadzania oceny postępów zmierzających do realizacji celów strategii Europa 2020 i związanych z nimi inicjatyw;
9. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia pełnej spójności i zgodności wytycznych politycznych dotyczących konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych z celami Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju społecznego; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków społecznych na podstawie art. 9 TFUE w odniesieniu do swoich zaleceń dotyczących działań, w tym wniosków dotyczących działań priorytetowych na wiosenny szczyt Rady Europejskiej oraz zaleceń Komisji dotyczących wytycznych dla konkretnych państw na czerwcowy szczyt Rady Europejskiej;
10. wzywa do tego, aby zalecenia Komisji i Rady koncentrowały się przede wszystkim na polityce społecznej, która wspiera kształcenie i szkolenie, dostęp do zatrudnienia, powrót osób bezrobotnych na rynek pracy oraz zwiększenie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich, wraz z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego oraz usunięciem barier stojących na drodze konkurencji; oczekuje, że zalecenia zostaną opracowane na tyle wcześniej, aby mogły wywrzeć faktyczny wpływ na krajowe decyzje budżetowe;
11. podkreśla znaczenie inwestycji publicznych na szczeblu UE i krajowym, mających na celu wspieranie spójności społecznej i gospodarczej, a w szczególności inwestycji w mniej rozwiniętych regionach; apeluje o ustanowienie wyraźnego rozróżnienia pomiędzy inwestycjami i obecnymi wydatkami oraz uważa, że wydatki w takich dziedzinach jak edukacja, usługi socjalne, B&R i infrastruktura, łącznie z odnawialnymi źródłami energii, transportem i komunikacją, są inwestycją;
12. oznajmia, że zamierza aktywnie przyczynić się do wprowadzenia w życie ambitnej strategii Europa 2020 przez UE i państwa członkowskie, a także europejskiego okresu oceny, w tym jego aspektów z dziedziny zatrudnienia i spraw społecznych, które mają kluczowe znaczenie dla europejskich obywateli; oświadcza, że ma zamiar przyczynić się do tego poprzez konkretne działania oraz wnoszenie wkładu w tak ważne inicjatywy, jak Europejski Rok Aktywności Osób Starszych; deklaruje ponadto, że dołoży wszelkich starań w celu zapewnienia, że obawy europejskich kobiet i mężczyzn dotyczące zatrudnienia i spraw społecznych pozostaną ważnymi punktami całorocznych planów

politycznych;

13. stwierdza też, że zamierza wyrazić swoje poglądy na temat aspektów społecznych i z dziedziny zatrudnienia strategii Europa 2020 w konkretnej rezolucji, która zostanie przyjęta przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej;
14. oznajmia swoją gotowość do zaangażowania się w regularny dialog polityczny i wymianę poglądów z parlamentami krajowymi i innymi zainteresowanymi stronami – w tym partnerami społecznymi i organizacjami pozarządowymi – na temat aspektów społecznych i z dziedziny zatrudnienia strategii Europa 2020 i w tym kontekście:
 - a) zachęca Komisję do przedstawienia Parlamentowi swojego rocznego sprawozdania gospodarczego, zawierającego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia, wniosek w sprawie opracowywanych co roku wytycznych dotyczących zatrudnienia oraz wszelkich zaleceń dla poszczególnych państw wydanych w oparciu o art. 148 ust. 4 TFUE;
 - b) wzywa do zapewnienia przejrzystości między podmiotami europejskiego okresu oceny i w tym kontekście zachęca Komitet ds. Zatrudnienia (EMCO) do regularnego dzielenia się z właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego wynikami prowadzonego przez siebie nadzoru dotyczącego zatrudnienia;
 - c) zachęca partnerów społecznych, społeczne organizacje pozarządowe i inne zainteresowane strony do uczestnictwa w regularnej wymianie poglądów z Parlamentem, w szczególności na temat wdrażania polityki zatrudnienia i polityki społecznej oraz na temat postępów na drodze do osiągnięcia wyznaczonych celów UE; zwraca się o to, aby dokumenty przygotowawcze dotyczące wymiany poglądów były przekazywane członkom odpowiedniej komisji parlamentarnej z wyprzedzeniem;
15. podkreśla potrzebę wzmocnienia i zinstytucjonalizowania makroekonomicznego dialogu społecznego oraz uważa, że partnerzy społeczni muszą zostać zaangażowani w opracowywanie działań, jakie Komisja Europejska zamierza podjąć w kontekście europejskiego okresu oceny i wdrożenia nowego zarządzania gospodarką, a także że partnerzy społeczni powinni przekazywać Komisji opinie lub, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące owych działań;
16. wzywa Komisję do informowania Parlamentu o wynikach działań przeprowadzonych w ramach programu wzajemnego uczenia się, w szczególności w obszarach podkreślonych w strategicznych wytycznych Rady Europejskiej; zwraca uwagę na znaczenie okresowego monitorowania stopnia dostępu do środków finansowych przeznaczonych na realizację tego programu oraz wskaźnika ich wykorzystania, co umożliwi ustalenie w czasie rzeczywistym, jakie działania naprawcze mogłyby być przydatne, w celu uniknięcia sytuacji, w których typowe pułapki biurokratyczne mogłyby przeszkodzić w urzeczywistnieniu celów tego programu;
17. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie obustronnie wzmocnionej interakcji pomiędzy z jednej strony polityką mikroekonomiczną i makroekonomiczną, a z drugiej strony – polityką społeczną i zatrudnienia, co jest kluczowe, by możliwe było osiągnięcie wszystkich celów strategii Europa 2020;

18. oświadcza, że nadal będzie zwracał szczególną uwagę – w tym w debatach na temat europejskiego okresu oceny – na oddziaływanie sytuacji społecznej i w zakresie zatrudnienia na sytuację makroekonomiczną i vice versa oraz wzywa Komisję do stosowania tego samego podejścia;
19. jest przekonany, że polityka zatrudnienia i polityka społeczna odgrywają główną rolę w całej strategii Europa 2020 i zarządzaniu nią; uważa, że polityki te należy wzmocnić w świetle kryzysu oraz że europejski okres oceny ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tego celu;
20. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu, związany z zatrudnieniem i tworzeniem miejsc pracy, będzie najważniejszym elementem wszystkich wniosków dotyczących polityki w ramach europejskiego okresu oceny;
21. podkreśla, że Europa potrzebuje ram makroekonomicznych w celu wsparcia zrównoważonego wzrostu, a także zwiększenia zatrudnienia i spójności społecznej; uważa, że polityka pieniężna powinna przyczynić się do wzmocnienia ożywienia gospodarczego i walki z bezrobociem;
22. jest zdania, że w kontekście europejskiego okresu oceny, a także w celu skutecznego wprowadzenia w życie wytycznych dotyczących zatrudnienia nr 7 do 10, należy zachęcać państwa członkowskie do przykładania szczególnej wagi do konkretnych kwestii, takich jak: ułatwienie młodym ludziom dostępu do edukacji, poradnictwa i szkoleń oraz przeciwdziałanie wczesnej rezygnacji z edukacji szkolnej, promowanie kształcenia ustawicznego, wspieranie zatrudnienia i zmniejszanie bezrobocia, w szczególności wśród młodych ludzi, wspieranie funkcjonowania osób starszych na rynku pracy, zwalczanie nielegalnego zatrudnienia, sprzyjanie godzeniu życia zawodowego z prywatnym, a także poprawa funkcjonowania placówek opieki nad dziećmi;
23. wzywa Komisję do zapewnienia, że krajowe strategie polityczne i cele ogłoszone w krajowych programach reform wspólnie przyczynią się do ustanowienia takiego poziomu, który będzie dostatecznie ambitny, aby osiągnąć główne cele strategii UE 2020; wyraża zaniepokojenie tym, że podczas pierwszego europejskiego okresu oceny nie miało to miejsca; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie państwa członkowskie przyczyniały się do realizacji głównych celów zgodnie ze swoim potencjałem;
24. wzywa Radę i Komisję do szczegółowego oceniania zgodności działań zaproponowanych w programach krajowych i służących zwalczaniu ubóstwa, wykluczenia społecznego oraz zwiększenia poziomu zatrudnienia zgodnie z celami strategii Europa 2020 oraz celami ogólnymi; wzywa państwa członkowskie, które nie wyznaczyły celów krajowych lub które w niewystarczającym stopniu zaangażowały się w osiągnięcie celu polegającego na zwiększeniu do 2020 r. poziomu zatrudnienia kobiet i mężczyzn w Europie do 75%, do podjęcia działań zmierzających do osiągnięcia tego celu, koncentrując się w szczególności na usunięciu najważniejszych słabości strukturalnych na rynku pracy;
25. zauważa, że jakość krajowych programów reform w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny znacznie różni się pod względem konkretności, wykonalności i wszechstronności; oczekuje, że Komisja uczyni z tych krajowych programów reform,

które charakteryzują się najlepszą jakością, standardowy format w następnym europejskim okresie oceny;

26. wzywa Komisję do zapewnienia większej porównywalności krajowych programów reform oraz do ustanowienia wspólnych kryteriów oceny tych programów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	13.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 40 - : 4 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Evelyn Regner, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ashley Fox, Marit Paulsen

18.7.2011

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: László Surján

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że budżet jest uzgadniany wspólnie przez Parlament Europejski i Radę zgodnie z traktatami oraz że krajowe procedury budżetowe są określone w ramach porządku konstytucyjnego każdego z państw członkowskich; mając jednak na uwadze, że lepsza koordynacja budżetowa nie narusza zasady pomocniczości,
- B. mając na uwadze, że europejski okres oceny ma dwa cele: zweryfikowanie stosowania dyscypliny budżetowej przez państwa członkowskie oraz jednoczesne nadzorowanie właściwej realizacji strategii „Europa 2020” poprzez zapewnienie środków finansowych niezbędnych do osiągnięcia tego celu,
- C. mając na uwadze, że wielkiemu osiągnięciu, jakim jest wspólny rynek łączący europejskie gospodarki, musi towarzyszyć stworzenie systemu koordynacji budżetowej, aby można było czerpać korzyści z uzyskania znacznej synergii,
- D. mając na uwadze, że za przyczynę niepowodzenia strategii lizbońskiej można zasadniczo uznać brak jakiegokolwiek jasnej procedury dotyczącej działań następczych związanych z realizacją tej strategii przez wszystkie zainteresowane strony oraz mając na uwadze, że w związku z tym ważne jest, aby wyciągnąć właściwe wnioski, które zapewnią powodzenie strategii „Europa 2020”,
 1. przypomina o konieczności dopilnowania, aby finansowanie celów strategii „Europa 2020” zostało należycie uwzględnione w budżetach rocznych UE i państw

członkowskich; podkreśla, że najprostszym, demokratycznym, europejskim i skutecznym sposobem osiągnięcia tego założenia jest organizowanie na początku każdego europejskiego okresu oceny międzyparlamentarnej dyskusji nad wspólnymi głównymi założeniami budżetowymi państw członkowskich i Unii; jest przekonany, że taka dyskusja jednocześnie pomogłaby znacząco zredukować zduplikowane struktury oraz umożliwiłaby państwom członkowskim szersze uwzględnienie europejskiego wymiaru w projektach budżetów, a Parlamentowi Europejskiemu lepsze uwzględnienie obaw krajowych;

2. przypomina istotną rolę, jaką budżet UE odgrywa w finansowaniu strategii „Europa 2020”, na realizację której każdego roku przeznaczana jest ponad połowa środków wspólnotowych; zauważa jednak, biorąc pod uwagę zawartość działań priorytetowych i podział kompetencji między Unię a państwa członkowskie, że największa część finansowania przeznaczanego na realizację tej strategii powinna pochodzić z budżetów krajowych lub regionalnych; stwierdza zatem, że w tej części procedury europejskiego okresu oceny, która odnosi się do realizacji strategii „Europa 2020”, należy uwzględniać zarówno budżet UE, jak i budżety krajowe;
3. wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości oraz z powodu wzajemnego nakładania się różnych instrumentów i pozycji budżetowych, które mają umożliwić zaplanowanie w budżecie UE realizacji celów strategii „Europa 2020”; przypomina, że europejski okres oceny stwarza dobrą sposobność do wypracowania większej synergii pomiędzy budżetami UE i państw członkowskich;
4. przypomina, że kilka komisji Parlamentu Europejskiego zgodnie z długą tradycją odbywa posiedzenia międzyparlamentarne z przedstawicielami krajowymi, aby dyskutować m.in. na temat kwestii budżetowych ważnych z punktu widzenia UE i poszczególnych państw członkowskich; wzywa właściwe komisje parlamentarne do czuwania nad koordynacją ich posiedzeń międzyparlamentarnych dotyczących europejskiego okresu oceny; w tym kontekście przypomina, jak ważne jest zapewnienie przejrzystych, zorganizowanych, ciągłych działań następczych i wymiany informacji z parlamentami narodowymi;
5. podkreśla, że polityka spójności, z uwagi na jej wymiar budżetowy i stosowaną w niej metodę wielopoziomowego sprawowania rządów, odgrywa zasadniczą rolę jako jeden z kluczowych instrumentów realizacji strategii „Europa 2020”; zwraca się o jaśniejsze określenie możliwości osiągnięcia synergii również w tym obszarze polityki, który mógłby zostać włączony w europejski okres oceny;
6. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi swojej rocznej analizy wzrostu gospodarczego i o ułatwienie organizowania tej międzyparlamentarnej dyskusji orientacyjnej poprzez zapewnianie wspólnych ram dla prognoz gospodarczych i finansowych, które powinny być uwzględniane w całej Unii.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	13.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 30 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Damien Abad, Alexander Alvaro, Andrea Cozzolino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Miguel Portas, Dominique Riquet, László Surján, Angelika Werthmann
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Roberto Gualtieri, María Muñoz De Urquiza, Theodor Dumitru Stolojan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriel Mato Adrover

14.7.2011

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOCI

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca: Crescenzo Rivellini

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wzywa do przyjęcia konkretnych przepisów lub porozumienia międzyinstytucjonalnego w celu zapewnienia legitymacji demokratycznej i skuteczności europejskiego okresu oceny;
2. zauważa, że roczna analiza wzrostu gospodarczego zawiera zalecenia w odniesieniu do głównych działań priorytetowych w ramach polityki UE; w związku z tym podkreśla potrzebę dodania nowego załącznika na temat zrównoważonego rozwoju;
3. podkreśla, że oszczędne gospodarowanie zasobami i efektywność energetyczna mają fundamentalne znaczenie dla promowania trwałego wzrostu gospodarczego i walki ze zmianą klimatu, a jednocześnie wpływają na poprawę bezpieczeństwa energetycznego i dostępu konsumentów do energii i w związku z tym są w średniookresowej i długookresowej perspektywie kluczowymi elementami konkurencyjności i jednocześnie przyczyniają się w znacznym stopniu do wyjścia z obecnego kryzysu gospodarczego;
4. w odniesieniu do raportu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (ang. UNEP) dotyczącego ekologicznej gospodarki wskazuje na gospodarcze i społeczne korzyści inwestowania w ekologiczną gospodarkę, takie jak większy wzrost PKB i PKB na mieszkańca, gospodarka efektywnie gospodarująca zasobami, tworzenie nowych i innowacyjnych miejsc pracy, przyrost kapitału naturalnego i ludzkiego oraz zmniejszenie ubóstwa;

5. zauważa, że według najnowszych szacunków Komisji UE najprawdopodobniej osiągnie cel 20% jedynie w połowie, a obecne plany państw członkowskich mogą znacznie odbiegać od ogólnego celu 20% efektywności energetycznej określonego w strategii „Europa 2020”, co doprowadzi do utraty szans na wzrost w wielu sektorach i regionach oraz do utraty możliwości tworzenia nowych miejsc pracy i tym samym wpłynie negatywnie na produktywność, konkurencyjność i spójność społeczną UE; wzywa Komisję do ustalenia wytycznych dotyczących metody określania celów krajowych; wzywa państwa członkowskie do przejścia większej odpowiedzialności za osiągnięcie celu efektywności energetycznej i do dostarczania Komisji bardziej szczegółowych informacji;
6. wskazuje, że istnieje znaczący potencjał w zakresie zmniejszania konsumpcji, szczególnie w sektorach energochłonnych, takich jak budownictwo, transport czy przemysł;
7. przyjmuje do wiadomości istnienie nowego „Planu na rzecz efektywności energetycznej z 2011 r.” (COM(2011)0109¹), przyjętego przez Komisję w marcu 2011 r., sugeruje jednak, że należy przyjąć dalej idące i bardziej restrykcyjne środki;
8. w związku z tym wzywa Komisję, aby zaproponowała prawnie wiążące krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej, szczególnie jeśli chodzi o sektor budowlany, uwzględniając odmienne sytuacje wyjściowe poszczególnych państw członkowskich, ich wyniki gospodarcze oraz wcześniej podjęte w tym zakresie działania;
9. podkreśla potrzebę ustalenia rocznego konkretnego celu UE w zakresie efektywności w celu zmniejszenia wykorzystania zasobów i wskazuje, że istotne jest oddzielenie wykorzystania zasobów od wzrostu gospodarczego;
10. podkreśla, że europejski okres oceny koordynacji polityki gospodarczej ex-ante musi odzwierciedlać promowanie przejścia na gospodarkę sprzyjającą ochronie środowiska;
11. w związku z tym wzywa Komisję, aby rozważyła uwzględnienie w każdym rocznym sprawozdaniu gospodarczym sprawozdania z postępów w zakresie wskaźników rachunków ekonomicznych środowiska, opartego na modułach określonych w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska, i w zakresie spójności z celami strategii „Europa 2020” w zakresie zmian klimatu i energii;
12. uważa, że bardzo istotne jest śledzenie i ciągle obniżanie wykorzystania wydobytych zasobów naturalnych, ale także zrozumienie rozmiaru istniejących zapasów zasobów naturalnych; w związku z tym wzywa do jak najszybszego uzupełnienia systemu rachunków ekonomicznych o ewidencje zapasów;
13. wzywa Komisję do opracowania kluczowych wskaźników efektywności służących wdrożeniu celów efektywności wykorzystania zasobów w ramach krajowych programów reform i regularnego opisywania ich w rocznej analizie wzrostu gospodarczego;
14. zauważa, że PKB nie bierze pod uwagę kapitału ludzkiego i społecznego, zasobów

¹ Dz.U. ...

naturalnych i funkcji ekosystemu, poważnych przemian, jak te wynikające ze zmiany klimatu, ani zasady uczciwego i sprawiedliwego dostępu do zasobów dla obecnych i przyszłych pokoleń jako przesłanki zrównoważenia środowiskowego; w związku z tym podkreśla potrzebę włączenia do PKB nowych danych i wskaźników;

15. z zadowoleniem przyjmuje sugestię zawartą w obecnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego, by wyeliminować dotacje szkodliwe dla środowiska i wzywa do oceny wdrażania tej polityki w ramach europejskiego okresu oceny w 2012 r.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	13.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 52 - : 1 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzo Rivellini, Giommara Uggias
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	José Bové, Lorenzo Fontana

28.9.2011

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Catherine Stihler

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wzywa Radę Europejską i Komisję, aby w ramach europejskiego okresu oceny w większym stopniu skoncentrowały się na jednolitym rynku, który stanowi gospodarczy filar UE, w celu wykorzystania pełni potencjału rynku wewnętrznego, zachęcenia publicznych i prywatnych inwestorów do finansowania infrastrukturalnych i innowacyjnych przedsięwzięć oraz promowania racjonalnego wykorzystywania energii; podkreśla, że jednolity rynek musi znajdować się w centrum europejskiego zarządzania gospodarczego skoncentrowanego na wspieraniu inteligentnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zatrudnienia i spójności społecznej poprzez eliminowanie wewnętrznych zakłóceń równowagi oraz tworzenie konwergencji gospodarczej i zwiększanie konkurencyjności;
2. uważa, że należy niezwłocznie określić rolę Parlamentu Europejskiego w europejskim okresie oceny, a dialog gospodarczy powinien mieć na celu umocnienie demokratycznej legitymacji tego procesu poprzez odpowiednią kontrolę parlamentarną; wzywa Komisję do przedstawiania co roku w styczniu wszystkim odpowiednim komisjom parlamentarnym, w tym komisji posiadającej uprawnienia w zakresie rynku wewnętrznego, wyników z poprzedniego europejskiego okresu oceny oraz nowej rocznej analizy wzrostu gospodarczego z uwzględnieniem szczegółowego wkładu komisji w odniesieniu do obu procesów;
3. zwraca się o częściowe poświęcenie każdej wiosennej sesji Rady Europejskiej ocenie

stanu jednolitego rynku i wsparcie jej za pomocą procesu monitorowania; wzywa przewodniczącego Rady Europejskiej do corocznego przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu działań, które zostaną podjęte po wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej, także w dziedzinie jednolitego rynku;

4. wzywa Komisję do przeprowadzenia rocznej oceny wdrożenia zasad jednolitego rynku przez państwa członkowskie w ramach ich krajowych planów reform oraz do zbadania w tym kontekście postępów w zakresie transpozycji i kontroli wdrożenia;
5. wzywa Komisję, by w stosunku do państw członkowskich, które zgodnie z oceną krajowych programów reform nie wykorzystują optymalnie funduszy UE, wydała konkretne zalecenia dotyczące obszarów o nie w pełni wykorzystanym potencjale;
6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2011 obrano pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku za jeden z dziesięciu celów, które należy osiągnąć do 2012 r.;
7. wzywa Radę i Komisję do jeszcze spójniejszego powiązania europejskiego okresu oceny z realizowanymi inicjatywami UE takimi jak tabela wyników rynku wewnętrznego i Akt o jednolitym rynku oraz do realizacji zawartych w nim tzw. 12 dźwigni jednolitego rynku, którym nadano najwyższe znaczenie, tak aby w pełni uwzględnić zakończenie tworzenia jednolitego rynku i zapewnić spójność europejskiej polityki gospodarczej;
8. wzywa w szczególności Komisję, by w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2012 uwzględniła 12 środków priorytetowych Aktu o jednolitym rynku, które należy przyjąć do końca 2012 r.;
9. jest zdania, że ponowne uruchomienie jednolitego rynku, a w szczególności wdrożenie Aktu o jednolitym rynku, jest zasadniczym warunkiem niezbędnym do osiągnięcia w Europie zrównoważonego wzrostu gospodarczego do 2020 r.; uważa, że aby zapewnić konkurencyjność Europy w świecie niezbędne są niezwłoczne usprawnienia w kluczowych obszarach takich jak sektor usług, zamówienia publiczne, badania naukowe, innowacyjność, oświata, energia i handel elektroniczny;
10. podkreśla konieczność uwzględnienia strategii „UE 2020” podczas przeprowadzania europejskiego okresu oceny; podkreśla, że inicjatywy podejmowane w ramach Aktu o jednolitym rynku muszą odpowiadać i sprzyjać realizacji celów siedmiu sztanदारowych inicjatyw strategii „UE 2020” w dziedzinie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
11. apeluje ponadto do Rady i Komisji o rozszerzenie zakresu europejskiego okresu oceny, by zracjonalizować i lepiej zintegrować politykę UE w dziedzinie ochrony konsumentów oraz korzystać z instrumentów takich jak tabela wyników dla rynków konsumenckich w celu określenia pozytywnego oddziaływania prawodawstwa UE, w tym przepisów określających prawa konsumentów i dyrektyw w sprawie kredytów konsumenckich i nieuczciwych praktyk handlowych;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla MŚP, które stanowią podstawę gospodarki jednolitego rynku zgodnie z ustaleniami zawartymi

w rocznej analizie wzrostu gospodarczego, w szczególności w drodze pełnego wdrożenia programu Small Business Act oraz poprzez pakiet środków mających na celu usunięcie utrudnień, z którymi MŚP muszą się zmierzyć, występując o fundusze;

13. wzywa Komisję do podjęcia skutecznych działań na rzecz poprawy dostępu MŚP i nowych innowacyjnych firm do finansowania, do zapewnienia lepszych warunków prowadzenia działalności gospodarczej w UE, uproszczenia procedur i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, którymi obarczane są firmy działające na jednolitym rynku;
14. popiera w związku z tym pomysł przeglądu zasad UE dotyczących zamówień publicznych w celu zwiększenia inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu na jednolitym rynku poprzez sprzyjanie innowacyjnym transgranicznym zamówieniom publicznym oraz zagwarantowanie MŚP uproszczenia przepisów, większej przejrzystości i jasności prawa;
15. apeluje do Rady Europejskiej i Komisji, aby w celu konsolidacji jednolitego rynku cyfrowego rozszerzyły zakres europejskiego okresu oceny o przegląd postępów w zakresie rozwoju usług szerokopasmowych o wysokiej przepustowości, w tym wprowadzenie obowiązków związanych z dostępem do rynku i umocnienie praw użytkowników, np. w zakresie uzyskiwania informacji na temat wszystkich postanowień umowy i całkowitej ceny za usługę oraz możliwość przeniesienia numeru; poza tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do sporządzenia w 2012 r. sprawozdania na temat wdrażania środków służących obniżeniu opłat za usługi roamingowe związane z przesyłaniem danych oraz na temat tzw. chmury obliczeniowej, Internetu przedmiotów, podpisów elektronicznych i bezpieczeństwa w Internecie;
16. wzywa państwa członkowskie, by, zgodnie z zaleceniami Komisji, kontynuowały reformę sektora usługowego, w szczególności w drodze usuwania nieuzasadnionych przeszkód w wykonywaniu wolnych zawodów, w handlu detalicznym oraz w sektorach sieciowych, jak również by poprawiły warunki prowadzenia działalności gospodarczej poprzez ograniczanie biurokracji i zwiększenie przejrzystości w procedurze udzielania zamówień publicznych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 32 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pascal Canfin, Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber

13.7.2011

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Michael Theurer

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla kluczową rolę polityki spójności jako jednego z najważniejszych narzędzi służących realizacji strategii „Europa 2020”; jest zdania, że stanowcza i prawidłowo finansowana polityka spójności stanowi – z uwagi na wdrażane w jej ramach długoterminowe programy rozwojowe, wymiar budżetowy, zdecentralizowany system zarządzania i przyjęcie priorytetów Wspólnoty w zakresie zrównoważonego rozwoju – skuteczne i wydajne narzędzie służące realizacji założeń strategii „Europa 2020” oraz zapobieganiu przyszłym kryzysom gospodarczym i finansowym; podkreśla w związku z tym znaczenie zaangażowania regionów w osiągnięcie celu strategii UE 2020;
2. zwraca uwagę, że polityka spójności opiera się na swoim powszechnym poparciu, spójnych podejściach i odpowiednim finansowaniu;
3. zwraca uwagę, że ze względu na podejście zakładające wielopoziomowe sprawowanie rządów polityka regionalna dysponuje skonsolidowanymi metodami w zakresie zintegrowanego podejścia i zapewnia niezawodny sposób działania służący intensyfikacji inwestycji i zachęcaniu do podejmowania nowych inicjatyw lokalnych, co mogłoby w odpowiedni sposób wesprzeć skuteczność polityki gospodarczej i zwiększenie synergii między budżetem UE a budżetami państw członkowskich; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do przedstawienia konkretnych zaleceń dotyczących sposobu wykorzystania w tym celu funduszy strukturalnych w ramach programów operacyjnych;

4. uważa, że ważne jest, aby polityka spójności odgrywała pewną rolę w podejmowaniu wyzwań związanych ze zmniejszeniem nierównowagi strukturalnej i wewnętrznych różnic w zakresie konkurencyjności, podkreślając znaczenie dostosowania strategii politycznych do konkretnych warunków panujących w regionach oraz do ich potrzeb w celu maksymalizacji ich potencjału i zmniejszenia przeszkód w nich występujących;
5. zwraca uwagę, że w wielu dziedzinach podstawowe cele krajowe określone przez Radę Europejską są dalekie od osiągnięcia; ubolewa nad faktem, że krajowe cele nie są ambitne, że zbyt dużą uwagę przywiązuje się do wyników krótkoterminowych oraz że w wielu dziedzinach państwa członkowskie UE są wciąż dalekie od osiągnięcia podstawowych celów UE określonych przez Radę Europejską; wzywa do włączenia priorytetowych celów polityki spójności do zorganizowanej i wczesnej debaty na temat założeń rocznego budżetu, szczegółowych ocen ex-ante skutków oraz planowania polityki i formułowania projektów w oparciu o wyniki; ubolewa nad faktem, że państwa członkowskie stosują różne metody wyznaczania celów krajowych, i wzywa Komisję do zbadania możliwości określenia w tej dziedzinie wytycznych; zwraca uwagę, że koniecznie należy podjąć dodatkowe wysiłki w celu realizacji założeń w takich dziedzinach jak zatrudnienie, badania i rozwój, efektywność energetyczna, szkolnictwo wyższe i ubóstwo;
6. przypomina o ważnej roli polityki regionalnej w opracowywaniu programów krajowych w ramach europejskiego okresu oceny, zwłaszcza poprzez wyznaczanie założeń i określanie działań w celu zwiększenia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
7. podkreśla, że dla wielu państw członkowskich ważna jest poprawa konkurencyjności ich regionów w celu zmniejszenia nierówności makroekonomicznych;
8. uważa zatem za konieczne, aby spójność była także ukierunkowana na wzmocnienie właśnie potencjału i podmiotów regionalnych (a nie tylko krajowych); uważa, że wzmocnienie potencjału regionalnego w połączeniu z potencjałem krajowym pozwoli polityce spójności jeszcze raz stać się narzędziem niezbędnym do osiągnięcia wymaganych synergii;
9. podkreśla rolę polityki spójności w realizacji europejskich celów rozwojowych oraz w zapewnieniu dyscypliny budżetowej; w tym kontekście popiera wieloszczeblowy proces decyzyjny oraz wieloszczeblową odpowiedzialność za dyscyplinę budżetową;
10. zwraca uwagę, że strategia „Europa 2020” musi mieć bardziej wyraźny terytorialny wymiar; w związku z tym jest zdania, że uwzględniając specyfikę oraz różny poziom rozwoju regionów europejskich, bezpośrednio zaangażowanie regionalnych i lokalnych władz oraz partnerów w planowanie i realizację odpowiednich programów przyczyniłoby się do zwiększenia poczucia odpowiedzialności za osiągnięcie celów strategii na wszystkich szczeblach oraz zapewniłoby większą świadomość celów i wyników już na najniższym poziomie;
11. wzywa państwa członkowskie i ich regiony do większego zaangażowania parlamentów krajowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie krajowych programów reform, rozwoju i spójności oraz do regularnego zasięgania ich opinii; podkreśla pod tym względem zaangażowanie

w odpowiednim czasie Komitetu Regionów jako platformy na rzecz koordynacji pomiędzy regionami w celu nakłonienia ich do raportowania na temat stanu prac związanych z regionalnym i lokalnym udziałem w europejskim okresie oceny;

12. zwraca uwagę, że Parlament ma do odegrania zasadniczą rolę w ustanowieniu pełnej legitymacji demokratycznej dla europejskiego okresu oceny; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do pełnego zaangażowania Parlamentu i jego odpowiednich komisji; podkreśla ważną rolę, jaką Komitet Regionów mógłby odegrać w ocenie i intensyfikacji europejskiego semestru, zwłaszcza biorąc pod uwagę jego wzmocnioną rolę instytucjonalną na mocy Traktatu z Lizbony; zauważa, że w kontekście obecnego europejskiego okresu oceny regiony i władze lokalne w niewielkim stopniu angażują się w opracowywanie programów krajowych; wzywa do wyraźnego określenia w przypadku poszczególnych państw członkowskich sposobu zaangażowania w ten proces w przyszłym roku regionów i władz lokalnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 4 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Norica Nicolai

14.7.2011

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca: Hannu Takkula

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uznaje zasadnicze znaczenie, jakie edukacja i szkolenie wysokiej jakości mają dla konkurencyjności i trwałego wzrostu gospodarczego Europy i wyraża głębokie ubolewanie, że nie jest to umieszczone wśród 10 priorytetowych działań zaproponowanych przez Komisję w jej rocznej wizji wzrostu gospodarczego;
2. podkreśla, że Europa musi mieć wykształconych obywateli, żeby pobudzić wzrost gospodarczy; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma poprawa równego dostępu do edukacji i szkolenia wysokiej jakości przy jednoczesnym wspieraniu integracji edukacji i zatrudnienia oraz środowisk uniwersyteckich i biznesowych;
3. ubolewa nad wysoką stopą bezrobocia osób młodych oraz nad jego negatywnymi średnio- i długoterminowymi skutkami makroekonomicznymi i społeczno-ekonomicznymi; z zadowoleniem przyjmuje apele Komisji wzywające do zajęcia się wyzwaniami strukturalnymi potęgującymi wysokie bezrobocie osób młodych, które to zadanie będzie obejmować rozwiązanie kwestii przedwczesnego porzucania nauki, poprawę dostępu do edukacji i szkolenia, liberalizację skostniałych rynków pracy oraz doprowadzenie do uznawania kwalifikacji zawodowych;
4. podkreśla, że wykształcone społeczeństwo zależy od jakości edukacji i szkolenia, a zatem od jakości nauczycieli i instruktorów na wszystkich szczeblach;
5. ubolewa nad tym, że w wielu budżetach krajowych obserwuje się cięcia wydatków

i inwestycji publicznych w dziedzinie edukacji; ponownie podkreśla konieczność nadania priorytetowego znaczenia inwestycjom publicznym w zrównoważone obszary sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, takie jak badania i rozwój oraz edukacja; zwraca uwagę, że zważywszy na poważne koszty marginalizacji zawodowej młodego pokolenia, inwestowanie w edukację i szkolenia stanowi środek w zakresie polityki gospodarczej; podkreśla znaczenie zapewnienia ciągłych i znacznych inwestycji w kształcenie nauczycieli, szkolenie i uczenie się przez całe życie przy jednoczesnym utrzymaniu skoordynowanych działań na skalę UE w celu realizacji innych wspólnych celów w zakresie edukacji; podkreśla zasadniczą rolę programu „Uczenie się przez całe życie”;

6. nalega na fakt, że rola edukacji, od wczesnego dzieciństwa przez kształcenie podstawowe aż po szkolnictwo wyższe, a także szkolenie zawodowe i kształcenie dorosłych, w tym przekazywanie wiedzy i umiejętności zawodowych, powinny być bardziej wykorzystywane w obrębie jednolitego rynku;
7. wzywa państwa członkowskie do podjęcia bardziej precyzyjnych działań na rzecz walki z bezrobociem osób młodych (np. programów szkoleniowych, szkoleń zawodowych, gwarancji dla osób młodych itp.);
8. podkreślając konieczność dużo bardziej ambitnych celów, zauważa wspólny cel, jakim jest zmniejszenie przedwczesnego porzucania nauki po poziomie poniżej 10% do roku 2020 i nawołuje Komisję do przeanalizowania dużych różnic między poszczególnymi państwami członkowskimi i w ich obrębie, ze szczególnym uwzględnieniem grup społecznych o szczególnych potrzebach oraz znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym migrantów i Romów, a także do zapewnienia, żeby kryteria służące do pomiaru osiągnięć były porównywalne i uwzględniały perspektywę długoterminową;
9. zachęca uniwersytety - z należyтым uwzględnieniem ich autonomii i specyfiki, zgodnie z zasadą pomocniczości - do prowadzenia większej ilości badań podstawowych; jest zaniepokojony niewystarczającymi celami i środkami podejmowanymi przez państwa członkowskie służącymi osiągnięciu celu UE, jakim jest zwiększenie do 2020 r. odsetka młodych ludzi z dyplomami uniwersyteckimi do 40%; apeluje do państw członkowskich, aby dokonały przeglądu swoich zobowiązań w tym obszarze oraz aby podjęły dodatkowe działania zmierzające do realizacji założeń strategii UE 2020 w celu stworzenia gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach;
10. podkreśla znaczenie polityki kulturalnej, zwłaszcza publicznej, dla kształcenia i szkolenia oraz dla powszechnego dostępu do kultury;
11. wzywa Komisję, aby wykorzystywała określone przez siebie podczas europejskiego okresu oceny gospodarki bieżące i przyszłe tendencje w dziedzinie zatrudnienia do koordynowania z uczelniami wyższymi strategii dotyczących szkoleń;
12. apeluje o zwiększenie wsparcia na rzecz mobilności studentów i młodych specjalistów;
13. kładzie nacisk na konieczność przyspieszenia procesu unowocześniania szkolnictwa wyższego oraz o zwiększenie atrakcyjności tego sektora.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	14.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tókéš, Helga Trüpel, Milan Zver
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Paul Nuttall, Georgios Papanikolaou
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sergio Gaetano Cofferati, Olle Schmidt

25.10.2011

OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Rafał Trzaskowski

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z niepokojem zauważa, że koordynacja polityki gospodarczej na szczeblu UE składa się z różnych wiążących i niewiążących instrumentów i zobowiązań¹, które mogą podważać pewność prawa porządku unijnego i które w opinii publicznej mogą powodować nieporozumienia dotyczące zakresu odpowiedzialności podejmowanej przez państwa członkowskie w związku z ich statusem państwa będącego lub niebędącego członkiem strefy euro;
2. zwraca uwagę, że państwa członkowskie nie stosują się do ustalonych wspólnie zasad, w szczególności do zapisów paktu stabilności i wzrostu, który stanowi, że roczny deficyt budżetowy państw członkowskich musi utrzymywać się poniżej 3% PKB, a dług publiczny – poniżej 60% PKB; apeluje do państw członkowskich o przestrzeganie postanowień paktu stabilności i wzrostu oraz innych ustalonych wspólnie zasad;

¹ Art. 121, 126, 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, protokół (nr 12) załączony do traktatu z Lizbony, rezolucja Rady Europejskiej w sprawie paktu na rzecz stabilności i wzrostu z dnia 17 czerwca 1997 r., konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dnia 20 marca 2005 r., rozporządzenie (WE) nr 1466/97, zmienione ..., rozporządzenie (WE) nr 1467/97, zmienione ..., kodeks postępowania „Szczegółowe zasady wdrażania paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji”, zatwierdzony przez Radę ECOFIN w dniu 7 września 2010 r., konkluzje Rady ECOFIN z października 2006 r. i z października 2007 r., **pakt euro plus** określony przez szefów państw lub rządów strefy euro wraz z Bułgarią, Danią, Łotwą, Litwą, Polską i Rumunią w dniach 24–25 marca 2011 r.

3. uważa, że koncepcja europejskiego okresu oceny, zaproponowana po raz pierwszy w komunikacie Komisji z maja i czerwca 2010 r. i początkowo oparta na niewiążącej obietnicy Rady, powinna zostać włączona do ram prawnych UE; stanowiąc część uregulowań prawnych, europejski okres oceny powinien być w pełni objęty demokratyczną kontrolą i posiadać należytą podstawę prawną w postaci rozporządzenia, zgodnie z art. 121 ust. 6 TFUE; z zadowoleniem przyjmuje kompromis osiągnięty podczas negocjacji nad pakietem dotyczącym zarządzania gospodarczego wraz z jego ustawodawczymi i nieustawodawczymi elementami, a zwłaszcza postanowienia w sprawie europejskiego okresu oceny włączone do części normatywnej tekstu rozporządzenia¹ zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityki gospodarczej; z zadowoleniem przyjmuje również zapisy dotyczące dialogu gospodarczego, które znalazły się w tym samym rozporządzeniu; podkreśla, że ten nowy mechanizm koordynacji powinien być w przyszłości poddawany wiążącej regularnej ocenie ze strony Parlamentu Europejskiego;
4. zauważa, że europejski okres oceny i jego ocena ma na celu – w interesie koordynacji na szczeblu UE – podkreślenie zapobiegawczej funkcji paktu stabilności i wzrostu przez zagwarantowanie w odpowiednim i rzeczywistym czasie, że państwa członkowskie prowadzą zdyscyplinowaną politykę fiskalną;
5. przypomina, że zgodnie z art. 5 ust. 1 TFUE państwa członkowskie koordynują swoją politykę gospodarczą w ramach UE oraz że wobec tego zintegrowana koordynacja polityki gospodarczej w postaci europejskiego okresu oceny służy celom i podlega wymogom określonym zarówno w TUE (art. 3 ust. 3), jak i w TFUE (zwłaszcza art. 121, 126 i 148), a te ostatnie artykuły odnoszą się odpowiednio do koordynacji gospodarczej i polityki zatrudnienia, które oparte są na dwóch różnych procedurach prawnych; uznaje znaczenie obszerniejszego przeglądu sytuacji gospodarczej i budżetowej państw członkowskich; popiera decyzję Komisji o zredagowaniu swoich rekomendacji w jeden zintegrowany tekst, pod warunkiem jednak, że nie podważy to integralności ani spójności niektórych strategii politycznych UE;
6. podkreśla, że aby zintegrowany nadzór nad strategiami gospodarczymi był skuteczny, nie może on ograniczać się do oceny polityki fiskalnej i strukturalnej państw członkowskich UE, lecz musi zostać dostosowany do celów UE i działań podejmowanych na jej szczeblu, a także do poziomu i charakteru zasobów finansowych Unii; podkreśla w związku z tym zasadnicze znaczenie strategii i działań UE objętych strategią UE 2020, w tym polityki spójności, badań naukowych i innowacji;
7. uważa, że w tym celu należałoby rozpocząć proces koordynacji między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim umożliwiający prowadzenie dialogu na temat wszelkich aspektów zintegrowanej koordynacji strategii gospodarczych, zanim każdy z parlamentów podejmie decyzję zgodnie z własnym trybem konstytucyjnym; w związku z tym zdecydowanie popiera inicjatywę podjętą przez polską prezydencję, by jesienią 2011 r. zorganizować spotkanie polityczne z udziałem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, poświęcone wieloletnim ramom finansowym, w celu włączenia parlamentów państw członkowskich do negocjacji w sprawie tych ram

¹ P7_TA-PROV(2011)0421

finansowych i podkreśla, że realizacja tego podejścia mogłaby prowadzić do poprawy zarządzania gospodarką i kontroli demokratycznej;

8. wyraża ubolewanie, że kontrola demokratyczna sprawowana przez Parlament Europejski odgrywa jedynie dosyć niewielką rolę w tym procesie i podkreśla, że sformalizowanie europejskiego okresu oceny nie powinno w żaden sposób powodować dalszego zagrożenia dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego, określonych w traktatach;
9. uważa, że instytucje powinny współpracować ze sobą w celu wzmocnienia legitymizacji okresu oceny i wyjaśnienia pozostałych niejasności prawnych, które w przeciwnym razie mogą doprowadzić w nadchodzących latach do konfliktów instytucjonalnych;
10. uważa, że istnieje pilna potrzeba wyjaśnienia roli Parlamentu Europejskiego w ramach okresu oceny i zaleca, aby dialog gospodarczy odbywał się z poszanowaniem następujących zasad:
 - należy traktować europejski okres oceny i dialog gospodarczy jako elementy ram instytucjonalnych UE i promować metodę wspólnotową, angażując instytucje unijne na wszystkich etapach procesu; Komisja powinna odgrywać silniejszą i niezależną rolę w tym procesie;
 - dialog gospodarczy jako kluczowy element europejskiego okresu oceny powinien mieć na celu wzmocnienie legitymizacji demokratycznej procesu, lepszą koordynację wspólnego planu działań UE i środków podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie, a także zagwarantować stosowanie na każdym jego etapie odpowiedniego sposobu podejmowania decyzji poprzez należytą kontrolę parlamentarną ze strony zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów krajowych, oraz zapewnić promowanie dialogu międzyparlamentarnego i współpracy międzyparlamentarnej;
 - Parlament Europejski i parlamenty krajowe oraz wszystkie inne odpowiednie zainteresowane strony, w tym partnerzy społeczni, szczególnie Komitet Ekonomiczno-Finansowy ustanowiony na mocy art. 134 TFUE oraz Komitet Zatrudnienia ustanowiony na mocy art. 150 TFUE, powinny być odpowiednio zaangażowane, informowane i terminowo włączane do konsultacji;
 - przejrzystość powinna zostać uznana za jeden z elementów procesu; Komisja i Rada powinny zobowiązać się do publikowania swoich decyzji i propozycji na każdym etapie procesu oraz do przedstawienia Parlamentowi wyjaśnień na ich temat, kiedy wystąpią o to odpowiednie komisje parlamentarne;
11. zauważa, że Parlament Europejski dostrzega potrzebę dostosowania swoich procedur do zmian wynikających z traktatu lizbońskiego tylko w takim zakresie, w jakim dotyczą one wystąpień przewodniczącego Rady Europejskiej przed Parlamentem Europejskim; przypomina, że zgodnie z TUE posłowie do Parlamentu Europejskiego są bezpośrednimi przedstawicielami obywateli UE, a „instytucje Unii traktują wszystkich z jednakową uwagą”, zgodnie z zasadą równości, której Unia ma obowiązek przestrzegać bez względu na rodzaj podejmowanych działań (art. 9 i 10), wobec czego zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim próbom wprowadzenia podziałów w Parlamencie Europejskim; podkreśla, że

wszyscy posłowie mają równy mandat oraz że zgodnie z Regulaminem ich prawo do głosowania jest ich osobistym prawem, którego nie można naruszać (art. 164);

12. przypomina, że upoważnienie przewodniczącego PE do wystąpień przed Radą Europejską jest wyłącznym prawem Parlamentu Europejskiego;
13. uważa, że Parlament Europejski powinien zostać uznany za europejskie forum demokratyczne odpowiednie do przeprowadzania całościowej oceny na koniec europejskiego okresu oceny;
14. uważa, że Parlament Europejski to odpowiednie miejsce do prowadzenia dialogu na tematy gospodarcze i do współpracy między parlamentami narodowymi a instytucjami europejskimi.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.10.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 17 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

14.7.2011

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEC I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Gospodarczej i Monetarczej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawczyni: Marije Cornelissen

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarczej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że wymiar płci ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia głównych celów strategii UE 2020, ponieważ kobiety stanowią największą rezerwę jeszcze niewykorzystanej siły roboczej i stanowią większość osób żyjących w UE w ubóstwie; mając na uwadze, że w całym procesie europejskiego okresu oceny należy zwrócić szczególną uwagę zarówno na uwzględnianie aspektu płci, jak i na strategię polityczne dotyczące równouprawnienia płci,
- B. mając na uwadze, że środki oszczędnościowe i środki mające na celu konsolidację fiskalną pogorszyły pozycję kobiet na rynku pracy oraz przyczyniły się do zwiększenia ubóstwa wśród kobiet, zwiększając stopę bezrobocia i niepewność finansową, doprowadzając do obniżenia zarobków i pensji oraz dokonania cięć w sektorze publicznym, w zakresie usług i świadczeń socjalnych, w szczególności korzyści podatkowych z zakresu opieki nad dziećmi;
- C. mając na uwadze, że większe i bardziej skuteczne wykorzystanie umiejętności kobiet umożliwiłoby wykorzystanie potencjału wzrostu wynikającego z wzajemnej zależności między udziałem kobiet w rynku pracy a rozwojem gospodarczym,
- D. mając na uwadze, że bardziej zrównoważona integracja kobiet z rynkiem pracy wraz z powszechniejszym uznawaniem ich umiejętności byłyby spójne zarówno z zasadami sprawiedliwości, jak i z takimi kryteriami, jak efektywność gospodarcza oraz

maksymalizowanie zatrudnienia i wydajności;

1. zaleca, aby specjalistyczne komisje Parlamentu Europejskiego, w tym Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia, powołały spośród swoich członków stałego sprawozdawcę, który będzie uczestniczył w działaniach związanych z europejskim okresem oceny w Parlamencie Europejskim i regularnie przekazywał komisji, przez którą zostanie wyznaczony, informacje dotyczące tych działań;
2. zwraca się do odpowiedzialnego komisarza/odpowiedzialnych komisarzy, aby aspekty rocznej wizji wzrostu gospodarczego związane z płcią były co roku omawiane z Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia;
3. wzywa państwa członkowskie do włączania kwestii równouprawnienia w europejski okres oceny poprzez uwzględnianie potrzeb i sytuacji kobiet przy wdrażaniu wytycznych politycznych określanych w ramach rocznej wizji wzrostu gospodarczego; wyraża uznanie dla tych państw członkowskich, które uwzględniły aspekt płci w swoich krajowych programach reform w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny i które zwracają szczególną uwagę na kobiety w trakcie opracowywania i monitorowania strategii politycznych dotyczących zatrudnienia, zwalczania ubóstwa i edukacji; wyraża rozczarowanie tymi państwami członkowskimi, które w żaden sposób nie uwzględniły aspektu płci w swoich krajowych programach reform;
4. zaleca większe zaangażowanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn na wszystkich etapach europejskiego okresu oceny; wyraża nadzieję, że instytut ten, jak tylko osiągnie pełną funkcjonalność, będzie w stanie rozwiązać problem braku wiarygodnych, systematycznych i porównawczych danych z podziałem na płeć w Unii Europejskiej i w poszczególnych państwach członkowskich;
5. wzywa Radę, aby zapewniła komisji FEMM możliwość omówienia aspektu płci zawartego w krajowych programach reform i wytycznych politycznych dla poszczególnych państw z odpowiedzialnym urzędującym przewodniczącym Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów po przedstawieniu wytycznych politycznych dla poszczególnych państw przez Komisję;
6. zwraca się do państw członkowskich o zapewnianie skutecznego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji zrzeszających kobiety, w sporządzaniu, wdrażaniu i ocenianiu krajowych programów reform;
7. wzywa Komisję, aby do oceny krajowych programów reform stosowała wspólne, jednakowe w całej UE wartości odniesienia, łącznie z dostępnością przystępnych cenowo struktur opieki nad dziećmi, opieki nad osobami starszymi i opieki nad niesamodzielnymi osobami niepełnosprawnymi, warunkami korzystania z urlopu opiekuńczego i środkami umożliwiającymi łączenie obowiązków rodzinnych z zawodowymi, a ponadto zachęca do większego uwzględniania w krajowych programach reform aspektu płci poprzez zwracanie uwagi na sytuację ekonomiczną kobiet; wzywa Komisję i państwa członkowskie do monitorowania udziału kobiet w rynku pracy na podstawie liczby godzin przepracowanych w tygodniu, rodzajów umów i niezależności finansowej kobiet;
8. wzywa Komisję do wymagania od państw członkowskich określania odrębnych

krajowych celów w zakresie poziomu zatrudnienia mężczyzn i kobiet, a także do wymagania, aby w sprawozdaniach dotyczących realizacji założeń strategii „Europa 2020” wykorzystywały one dane z podziałem na płeć;

9. wzywa państwa członkowskie do określania w krajowych programach reform jakościowych celów związanych z likwidowaniem zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, zwiększaniem przedsiębiorczości kobiet i zapewnianiem opieki nad dziećmi i osobami starszymi;
10. wzywa państwa członkowskie do określania w krajowych programach reform konkretnych ilościowych celów dotyczących ogólnego poziomu zatrudnienia kobiet wraz z konkretnymi środkami ukierunkowanymi na grupy kobiet, wśród których panuje wysoka stopa bezrobocia, takie jak kobiety młode, kobiety starsze, imigrantki, kobiety niepełnosprawne, samotne matki i kobiety romskie;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększania wśród społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i opinii publicznej świadomości w zakresie głównych celów strategii „Europa 2020” oraz celów krajowych, w tym celów w zakresie zatrudnienia w podziale na płeć;
12. wzywa Komisję, aby zaapelowała do społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych o sporządzanie corocznych sprawozdań alternatywnych dotyczących postępów państw członkowskich w zakresie głównych celów i wdrażania działań zaproponowanych w krajowych programach reform, porównywalnych ze sprawozdaniami alternatywnymi sporządzanymi odnośnie do wdrażania Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet.
13. wzywa Komisję do rozszerzenia i usprawnienia procesu ułatwiania wymiany krajowych dobrych praktyk między społeczeństwem obywatelskim a parlamentami krajowymi, m.in. w odniesieniu do aspektu płci w strategii „Europa 2020”, np. poprzez organizowanie posiedzenia co trzy lata przed dokonaniem przeglądu wytycznych;
14. podkreśla potrzebę priorytetowego potraktowania działania mającego na celu rozwiązanie problemów bezrobocia, ubóstwa i wyłączenia społecznego, które mają negatywny wpływ przede wszystkim na kobiety, by dać pierwszeństwo zrównoważonemu zatrudnieniu/miejscom pracy o wysokiej jakości dającym prawa, inwestycjom i usługom publicznym o wysokiej jakości zapewniającym włączenie społeczne, w szczególności w obszarach edukacji, zdrowia, opieki nad dziećmi, opieki nad osobami pozostającymi na utrzymaniu, transportu publicznego i usług socjalnych;
15. zauważa, że jakość krajowych programów reform w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny znacznie różni się pod względem poprawności, wykonalności i wszechstronności i wzywa Komisję do wykorzystania krajowych programów reform o najwyższej jakości do stworzenia standardowego formatu dla kolejnych europejskich okresów oceny;
16. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków na rzecz zwiększania udziału kobiet w rynku pracy, zwłaszcza poprzez inwestowanie w środki mające na celu godzenie życia zawodowego i opieki;

17. wyraża zaniepokojenie społecznymi skutkami, jakie kryzys finansowy i gospodarczy miał dla kobiet; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby konsolidacja fiskalna była spójna z wymiarem społecznym strategii „Europa 2020” oraz z wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia; wzywa Komisję do dokonania oceny wpływu środków oszczędnościowych na równouprawnienie, poziom zatrudnienia kobiet i poziom ubóstwa wśród kobiet;
18. wzywa Komisję do dopilnowania, aby krajowe strategie polityczne i cele określone w krajowych programach reform wspólnie przyczyniały się do osiągnięcia wystarczająco ambitnego poziomu umożliwiającego realizację głównych celów strategii „Europa 2020”; wyraża ubolewanie w związku z tym, że nie miało to miejsca w ramach pierwszego europejskiego okresu oceny; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie państwa członkowskie przyczyniały się realizacji głównych celów zgodnie z własnymi możliwościami;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	13.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 17 - : 4 0 : 9
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Astrid Lulling, Barbara Matera, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Izaskun Bilbao Barandica, Vilija Blinkevičiūtė, Christa Klauß, Mojca Kleva, Mariya Nedelcheva, Norica Nicolai, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Sirpa Pietikäinen
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jacek Włosowicz

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	14.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 4 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Sharon Bowles, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Philippe De Backer, Vicky Ford, Enrique Guerrero Salom, Danuta Jazłowiecka, Gianluca Susta